

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den - 2 MRS. 2006
J.nr. 40A-ØL-70-05

Jmt. modt.

2 MRS. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 19. december 2005 (sagsnr. 2005-740-0110) anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.).

Sagen har været behandlet på et plenarmøde for landsrettens dommere. Jeg skal på baggrund af denne drøftelse udtale følgende:

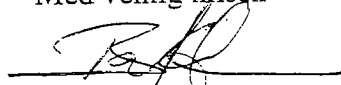
Det er uklart, i hvilket omfang gruppemedlemmer kan appellere afgørelser, hvor appelformen er kære. Det bør i et lovforslag derfor tydeliggøres, hvem der kan iværksætte appel i form af kære i et gruppesøgsmål.

Det skal endvidere bemærkes, at ordningen med tilmelding/framelding efter anke rejser problemer i relation til 10.000 kr.'s anke-og kærebegrænsningerne i retsplejeloven, idet den ordinære frist for at søge anketilladelse kan være overskredet, inden der er skabt klarhed over, om sagen omfatter tilstrækkeligt mange medlemmer til at kunne blive anket. Der bør i et lovforslag tages højde derfor. Hertil kommer, at det er uklart, hvordan 10.000 kr.'s grænsen skal beregnes i de forskellige tilfælde, der fremgår af lovudkastets § 254 j, stk. 1-2 og § 254 k, hvilket bør tydeliggøres i et lovforslag.

Landsretten har herudover ikke bemærkninger til betænkningen.

Kopi af dette brev er efter anmodning sendt til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Bent Carlsen', written over a horizontal line.

Bent Carlsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Nanna Blach', written above the printed name.

Nanna Blach

Vestre Landsret
Præsidenten

Jmt. modt.
7 MRS. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-61-05
Den 06/03-2006

Justitsministeriet har ved brev af 19. december 2005 (sagsnr. 2005-740-0110) anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.).

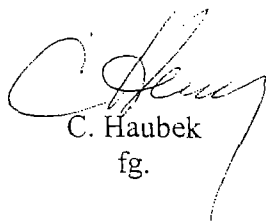
Retspræsident Bjarne Christensen har bedt mig forestå behandlingen af denne høringssag.

Sagen har været behandlet på et plenarmøde for landsrettens dommere. Jeg skal på baggrund af denne drøftelse udtale følgende:

Vestre Landsret har ikke bemærkninger til, om der skal indføres regler om gruppesøgsmål m.v. som foreslået i Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV.

Hvis der fremsættes lovforslag på baggrund af betænkningen, skal landsretten bemærke, at lovudkastets § 254 j og § 254 k vedrører anke af domme, hvorimod udkastet – bortset fra spørgsmålet om afvisning – ikke omtaler afgørelser, hvor appelformen er kære, eksempelvis afgørelser truffet under sagens forberedelse og særskilt appel af sagsomkostninger. Efter retsplejelovens § 393 kan kære iværksættes af enhver, over for hvem kendelsen eller beslutningen indeholder en afgørelse, og landsretten vil foreslå, at det tydeliggøres i lovforslaget, hvem der i gruppesøgsmål er beføjet til at kære afgørelser.

Efter retsplejelovens § 368, stk. 1, kan sager, hvor værdien efter påstanden højest udgør 10.000 kr., kun ankes med tilladelse fra Procebevillingsnævnet. Landsretten bemærker, at en sådan regel rejser problemer i relation til gruppesøgsmål, hvor værdien først kan beregnes, når det er klarlagt, hvor mange gruppe-medlemmer der tilmelder eller framelder sig anken. Det forekommer endvidere ikke klart, hvordan 10.000 kr. grænsen skal beregnes i de forskellige ankesituationer, der fremgår af lovudkastets § 254 j, stk. 1-2, og § 254 k. Landsretten vil anbefale, at dette tydeliggøres i lovforslaget.

C. Haubek
fg.

Præsident Jens Feilberg
Sø- og Handelsretten
Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 47 92 82

Jmt. modt.
15 FEB. 2006

Akt.nr. 21.

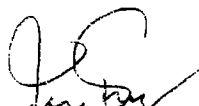
Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10
1216 København K

Den 15/2 2006
J.nr. H 31/05

Vedrørende høring over Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV. (Jm.sagsnr. 2005-740-0110)

Sø- og Handelsretten finder ikke anledning til at udtale sig om betænkningens forslag om gruppesøgsmål.

Med venlig hilsen

Jens Feilberg

Justitsministeriet
Lovafdelingen

740-123
2005 NR. 740-0125

Kopi til Domstolsstyrelsen
Østre Landsret
Vestre Landsret
Den Danske Dommerforening

Københavns Byret

Jmt. modt.

7. marts 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO11255/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2005-74.2
Deres j.nr. 2005-740-0110

7. marts 2006

Ved skrivelse af 19. december 2005 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.).

Jeg skal i den anledning oplyse, at byretten ikke har bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Albanigade 28
5000 Odense C
Tlf. 66 11 47 12
Fax 66 12 97 12

MMJ14927/Sagsbeh. MMJ
J.nr. 09.2005-66.2
Deres j.nr.

28. februar 2006

Ved skrivelse af 19. december 2005 (j.nr.2005-740-0110) har ministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.).

I den anledning skal jeg på egne vegne og på vegne præsidenterne for retterne i Århus, Aalborg og Roskilde oplyse, at vi ikke har bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

H.P. Rosenmeier

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Lovafdelingen, Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Administrationskontoret
St. Kongensgade 1-3, 4. sal
1264 København K
Tlf. 70 10 33 22
Fax 70 10 44 55
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr. 5798000161184

MPL10116/Sagsbeh. MPL
J.nr. 4101-2005-53.4
Vedr. 2005-740-0125

1. marts 2006

Betænkning 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV

Ved brev af 19. december 2005 har Justitsministeriet bedt Domstolsstyrelsen om en udtalelse om Retsplejerådets betænkning 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.)

Vi kan oplyse, at vi ikke har bemærkninger til betænkningen. I det omfang en eventuel gennemførelse af reglerne om gruppesøgsmål må antages at medføre et øget ressourceforbrug for domstolene, forudsætter vi, at der bevillingsmæssigt tages hensyn hertil.

Med venlig hilsen

Mads Østergaard

[Her indsættes en eventuel genpartstekst]

Jmt. modt.

- 3 MRS. 2006

J. nr. 2001-17-0001

Den

- 2 MRS. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høring over betænkning fra Retsplejerådet

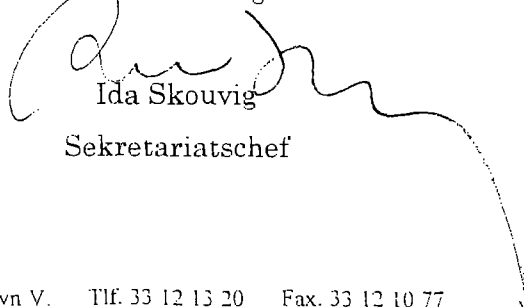
Justitsministeriet har ved brev af 19. december 2005 anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Procesbevillingsnævnet finder det hensigtsmæssigt, at der i bemærkningerne til et evt. lovforslag tages stilling til, hvilken betydning retsplejelovens appelbegrænsningsregler (10.000 kr.'s reglen) har for de foreslåede bestemmelser om gruppesøgsmål, herunder omkostningsafgørelser.

Det bemærkes herved, at Højesteret i U 1997.835 har fastslået, at der, såfremt flere parter krav har været behandlet under én sag ved byretten efter retsplejelovens bestemmelser om subjektiv kumulation, i relation til appelbegrænsningsreglen i § 368 skal ske en sammenlægning af kravene. Er der derimod tale om, at retten efter retsplejelovens § 254 har truffet bestemmelse om, at flere sager skal forhandles i forbindelse med hinanden, har Højesteret i U 2005.3342 fastslået, at der ikke i relation til appelbegrænsningsreglen i § 368 skal ske en sammenlægning af kravene.

Der henvises til telefonsamtale med Per Fiig.

På nævnets vegne

Ida Skouvig

Sekretariatschef

RIGSADVOKATEN

Akt nr. 18.

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 13. februar 2006

JOURNAL NR.

RA-2005-511-0053

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: ERN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Jmt. modt.
14 FEB. 2006

Ved skrivelse af 19. december 2005 (j.nr. 2005-740-0125) har Justitsministeriet anmodet mig om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Betænkningen indeholder ikke forslag af betydning for anklagemyndigheden. Betænkningen giver mig på den baggrund ikke anledning til bemærkninger.

Henning Fode

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

22 FEB. 2006 hj

J.nr.: 2006-000-192
Sagsbehandler: AHJ

ADMINISTRATIONS-
AFDELINGEN

Polititorvet 14
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Direkte: 3391 0910
Lokal: 5504
Telefax: 3343 0018

Web: www.politi.dk

Jmt. modt.

23 FEB. 2006

Ved brev af 19. december 2005 har Justitsministeriet anmodet om Rigspolitiets bemærkninger til betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Rigspolitiet har ingen bemærkninger til den fremsendte betænkning.

Der henvises til Justitsministeriets j. nr. 2005-740-0125.

Med venlig hilsen

Torst-14
Torsten Hessebjerg
rigspolitichef

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER

Forbrugerstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

FORBRUGEROMBUDSMANDEN
M.I.N.R. 30.

770-125

27. februar 2006
Sag 1165/5-1 KN/KN

Høring over betænkning nr. 1468 om Reform af den civile retspleje IV - Gruppesøgsmål mv.

I anledning af Justitsministeriets høring over Retsplejerådets betænkning nr. 1468 om gruppesøgsmål skal Forbrugerombudsmanden fremkomme med følgende bemærkninger:

Det har længe været Forbrugerombudsmandens klare opfattelse, at der er behov for indførelse af gruppesøgsmål i Danmark. Sverige og Norge har indført en sådan adgang, ligesom der for tiden er drøftelser om dette spørgsmål i EU og i flere af medlemslandene.

Den offentligretlige regulering kan således ikke stå alene. Masseproducerede varer, standardisering af aftalevilkår, en øget brug af gebyrer samt ikke mindst den teknologiske udvikling har medført, at mange forbrugere eller mindre erhvervsdrivende står med ensartede krav, der hver især er så små, at det ikke kan betale sig at indbringe disse for retten eller klagenævn, men som tilsammen udgør betydelige beløb for modparten.

Det er derfor overordentlig glædeligt, at Retsplejerådet er af den opfattelse, at der er brug for gruppesøgsmål og nu har fremlagt et så gennemarbejdet forslag til dets indførelse.

Forbrugerombudsmanden kan tilslutte sig Retsplejerådets tilkendegivelse om, at: "*civilprocessen må tilpasses udviklingen i samfundet og dermed søgsmålsbehovet for typiske massekrav i bl.a. forbrugersager. Adgangen til domstolene er en retssikkerhedsgaranti for den enkelte, og adgangen må derfor som udgangspunkt også sikres for individuelt uprocesbare krav, så længe det er muligt at tilrettelægge en effektiv og forsvarlig behandling af kravene*".

Forbrugerombudsmanden har særligt noteret sig, at man efter norsk forbillede har valgt også at fremsætte forslag om en fremlægningsmodel, som kan anvendes i de undtagelsestilfælde, hvor de omtvistede krav er så små, men til gengæld i et så stort antal, at de ikke er egnet til individuelle søgsmål eller gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen.

Denne adgang vil gøre det muligt at føre sager om krav, som i dag slet ikke bliver gjort til genstand for behandling hverken ved domstole eller klagenævn.

Forbrugerombudsmanden deler ikke den frygt, der fra tid til anden har været fremsat fra forskellig side, om at adgangen til gruppesøgsmål vil indføre amerikanske tilstande i dansk ret med mange søgsmål og meget store erstatninger. Således anføres det af Retsplejerådet, at der

Justitsministeriet
Lovafdelingen 2005 NR. 740-0125.

Forbrugerombudsmanden
Amagerfælledvej 56
2300 København S
CVR nr. 10 29 48 19

Tlf. 32 66 90 00
Fax 32 66 91 00
www.forbrug.dk/forbrugerombudsmanden
forbrugerombudsmanden@fs.dk

Medlem af International
Consumer Protection &
Enforcement Network (ICPEN)
www.icpen.org

ikke med den foreslåede ordning er tale om en ændring af den materielle ret, herunder erstatningsretten, hvorfor der ikke er noget grundlag for en sådan udvikling.

I den forbindelse skal Forbrugerombudsmanden henlede opmærksomheden på, at markedsføringslovens § 20 (der er netop vedtaget en ny markedsføringslov, hvor bestemmelsen er indeholdt i § 28) kun omtaler ensartede krav på erstatning. Idet der som ovenfor anført ikke med dette forslag er tale om ændring af materiel ret, og at gruppesøgsmål så vidt ses også kan vedrøre andet end erstatning, fx krav om tilbagesøgning, bør den foreslåede hjemmel i markedsføringsloven måske snarere knyttes til en af de øvrige bestemmelser i markedsføringsloven - fx §§ 15 eller 19 - end § 20. Alternativt kan det overvejes at ændre § 20, så den er i overensstemmelse med de foreslåede regler i retsplejeloven.

For så vidt angår markedsføringslovens § 20, bemærker Retsplejerådet, at den aldrig har været anvendt, og at Forbrugerombudsmanden har peget på, at dette skyldes praktiske problemer med bl.a. formulering af påstande og anbringender, dels bevisspørgsmål, jf. betænkningens side 234. Man henviser til, at Forbrugerombudsmanden finder, at indførelsen af regler om gruppesøgsmål vil lette formuleringen af påstande og anbringender, hvis der gives mulighed for opt out søgsmål og mulighed for at gennemføre gruppesøgsmål på grundlag af en abstrakt beskrivelse af gruppen, dvs. at der kan afsiges dom uden kendskab til navn og adresser på de berørte gruppemedlemmer. Retsplejerådet anfører i den forbindelse, at indførelse af gruppesøgsmål ikke kan afhjælpe vanskeligheder ved håndhævelsen af eksisterende materielle regler og principper om bevisbyrde og beviskrav.

Forbrugerombudsmanden skal hertil bemærke, at Forbrugerombudsmanden ikke på noget tidspunkt har ment, at principperne om bevisbyrde skal ændres. Det er imidlertid Forbrugerombudsmandens opfattelse, at fordi der er en del usikkerhed om, hvordan § 20 skal forstås og behandles, er det mere hensigtsmæssigt at få et gennemtænkt system, som det der nu er fremlagt, hvor der foreslås indført både en tilmeldings- og en frameldingsmodel, hvilket ikke er muligt efter § 20, og hvor der er gjort op med en række af de processuelle spørgsmål og praktiske problemer, der rejser sig i sådanne sager. Til gengæld er Forbrugerombudsmanden fortsat af den opfattelse, at det bør være muligt at gennemføre en sag uden kendskab til alle berørte forbrugeres navne og adresser i sagen, jf. bemærkningerne om identifikation i opt out sagerne nedenfor.

På områder hvor økonomi- og erhvervsministeren har udstedt bekendtgørelser om god skik for finansielle virksomheder, er Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed og indgrebsbeføjelser i relation til markedsføringslovens §§ 1 og 2 ophørt, jf. markedsføringslovens § 1, stk. 2 (gældende). Dette indebærer, at det er Finanstilsynets god skik regler og indgrebsbeføjelser, der finder anvendelse.

Forbrugerombudsmanden har dog søgsmålskompetence i relation til god skik reglerne i den finansielle lovgivning. Såfremt man ikke ønsker at undtage det finansielle område fra muligheden for et gruppesøgsmål, bør det derfor nok præciseres, at hjemlen også gælder dette område. Markedsføringslovens § 20, stk. 1 henviser således kun til markedsføringsloven, og det må derfor formodes, at en domstol kun vil tillægge Forbrugerombudsmanden søgsmålskompetence på markedsføringslovens område, med mindre andet er anført.

Forbrugerombudsmanden er bekendt med, at det er den svenske Konsumentombudsmans erfaring, at beslutningsprocessen om at få et gruppessøgsmål godkendt af retten har været ganske lang til skade for de mange berørte forbrugere.

Det er derfor glædeligt, at Retsplejerrådet lægger vægt på, at rettens godkendelse af søgsmålet skal kunne træffes hurtigt, og uden at parterne eller retten skal anvende mange ressourcer på dette spørgsmål, jf. side 254 i betænkningen. Forbrugerombudsmanden finder, at det er vigtigt, at gruppessøgsmål kun anvendes, hvor det skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, jf. lovforslagets § 254 b, stk. 5, hvilket retten skal påse, men sagen bør ikke i denne fase kunne blive træneret eller unødigt forlænget af en af parterne.

Det fremgår af forslaget, at en af de øvrige betingelser for anlæggelse af et gruppessøgsmål er, at gruppen skal kunne identificeres og underrettes om sagen, jf. § 254 b, stk. 6.

Med hensyn til spørgsmålet om identifikation er det ikke i bemærkningerne anført udtrykkeligt, om der hermed menes identifikation med navns nævnelse, men Retsplejerrådet anfører andetsteds, at for så vidt angår spørgsmålet om abstrakt beskrivelse af gruppe-medlemmerne i et gruppessøgsmål, at *"Retsplejerrådet er enig i, at arbejdet med selve gruppessøgsmålet fra (sagsanlæg til dom) efter omsuændigheder kan lattes, hvis det er muligt at nedlægge en påstand om eksempelvis, at "sagsøgte skal betale 500 kr. til hver forbruger, som i perioden januar-juni 2004 abonnerede på Platin 4-pakken" frem for "sagsøger skal betale 500 kr. til hver af de personer, der er anført på bilag 1, "hvor bilag 1 så opregner navn og adresse på 1.000 eller 10.000 personer. Efter Retsplejerrådets opfattelse bør problemstillingen imidlertid ses i et bredere perspektiv. Dommen vil ikke kunne opfyldes, og gruppessøgsmålet dermed ikke nå sit mål, hvis ikke navnene på de berørte gruppe-medlemmer kendes. Navnene vil således skulle fremskaffes før eller siden, og efter Retsplejerrådets opfattelse er der ikke nødvendigvis noget vundet ved at vente til efter dommens afsigelse. Tværtimod må det generelt antages, at retten vil have et bedre grundlag for at træffe en materielt rigtig afgørelse og for at udmåle rimelige sagsomkostninger, når retten ved, hvor mange og hvem der vil være omfattet af dommens bindende virkning"*, jf. betænkningen side 235.

Det er Forbrugerombudsmandens opfattelse, at i frameldingssituationen vil det være en betydelig hæmsko for et søgsmål, at skulle udarbejde lister og navne.

Dels ligger det i sagens natur i sådanne søgsmål, at man ikke har mulighed for at kende navnene, med mindre sagsøgte oplyser det, idet det jo netop er personer, der ikke framelder sig, og ikke personer der tilmelder sig, der er opfattet af søgsmålet.

Dels vil sådanne søgsmål baseret på frameldingsmodellen efter al sandsynlighed kun skulle anvendes i sager, hvor gruppen er meget stor, fx tusindvis – måske hundredtusindvis - af personer, og her forekommer kravet om indhentelse og udfærdigelse af bilag med navne og adresser på alle disse personer unægtelig som noget af en praktisk hindring.

Det er korrekt, at man i tvangsfuldbyrdsituationen alligevel skal identificere sig med navn nævnelse, men Forbrugerombudsmanden kan ikke se noget i vejen for, at man først opnår en dom på vegne af en præcis afgrænset gruppe, og dernæst i tvangsfuldbyrdsituationen udfærdiger bilagslister med navne på de omhandlede gruppe-medlemmer.

Det har dels den fordel, at dette store arbejde med at finde frem til de berørte forbrugere først skal udføres, når man ved, at der rent faktisk er et af retten tilkendt krav, der kan fuldbyrdes.

Dels – hvad der synes langt vigtigere – at man ikke derved reelt får afskåret alle gruppesøgsmål efter anmeldingsmodellen, hvor sagsøgte ikke ønsker at medvirke ved at oplyse navnene på de berørte forbrugere, eller hvor sagsøgte ikke er bekendt med navnene på de berørte forbrugere, hvilket ellers må forventes at være resultatet af forslaget, som det foreligger.

Retsplejerådet er selv inde på det samme, idet det anføres, at *"Retsplejerådet er enig i, at det kan være af afgørende betydning for etableringen af særligt opt out-gruppesøgsmål, at sagsøgte under en eller anden form medvirker til underretning af gruppemedlemmerne"*. Man henviser imidlertid til Forbrugerombudsmandens hjemmel i markedsføringslovens § 15, stk. 2 til at kræve oplysninger. Sagsøgtes manglende efterkommelse af et sådant krav er imidlertid strafsanktioneret ved retten, og det synes som noget af en u hensigtsmæssig omvej, først at skulle anlægge en straffesag, for dernæst at kunne anlægge en civil sag, ligesom det ikke løser den situation, hvor sagsøgte ikke kender navnene på de berørte forbrugere. Her vil et opt out søgsmål ikke være mulig.

Forbrugerombudsmanden har desuden svært ved at se, at der skulle være retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at godkende et søgsmål, hvor man definerer gruppen så præcist, at man altid vil være i stand til at kunne tage stilling til, om en given person er medlem af gruppen eller ej.

Med hensyn til modpartens og rettens interesse i at kende størrelsen af gruppen finder Forbrugerombudsmanden, at dette kan tilgodeses ved, at det skal sandsynliggøres, hvor stor gruppen er, fx ved at man kender antallet af de kunder, der har indgået den kontrakt eller betalt det gebyr, som er det omstridte punkt, eller ved hvor meget der er solgt af et givent produkt.

Forbrugerombudsmanden skal derfor opfordre til, at man i hvert fald i de få tilfælde, hvor man anvender anmeldingsmodellen, ikke kræver som betingelse for søgsmålet, at der fremlægges bilag med alle berørte personers navne og adresser.

Retsplejerådet finder, at retten skal kunne pålægge grupperepræsentanten at forestå underretningen af de potentielle gruppedeltagere, herunder at afholde udgifterne hertil, som dog senere kan erstattes efter reglerne om sagsomkostninger.

Retsplejerådet er til gengæld ikke af den opfattelse, at sagsøgte kan pålægges at forestå underretningen – fx ved at udsende en underretning om søgsmålet sammen med en faktura i et løbende mellemværende. Her vil der efter rådets mening være risiko for, at underretningen får en unødigt krænkende karakter for sagsøgte, ligesom underretningen efter omstændighederne vil kunne bringes i en sammenhæng, der afsvækker dens værdi, jf. betænkningen side 257.

Forbrugerombudsmanden er ikke enig i, at sagsøgtes medvirken nødvendigvis vil være krænkende, men er derimod af den opfattelse, at sagsøgte ofte vil betragte det som naturligt, navnlig hvis der er tale om et løbende mellemværende mellem sagsøgte og de implicerede forbrugere. Således er der flere eksempler på, at Forbrugerombudsmanden og Forbrugerklagenæv-

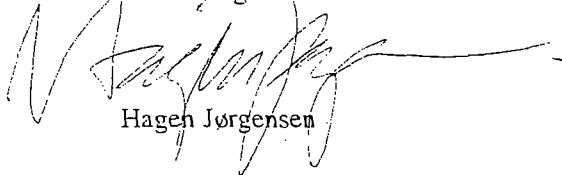
net har koordineret meddelelser om prøvesager mv. til de relevante forbrugere med den erhvervsdrivende, som også har stået for udsendelsen fx i forbindelse med indkomne klager.

For så vidt angår hvilken domstole som gruppesøgsmålene kan anlægges ved, skal opmærksomhedens henledes på, at Forbrugerombudsmandens civile sager vedrørende markedsføringsloven både efter gældende ret og efter den foreslåede domstolsreform kan anlægges ved Sø- og Handelsretten. Det er derfor Forbrugerombudsmandens opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at de gruppesøgsmål, som Forbrugerombudsmanden skal føre, også kan indbringes for Sø- og Handelsretten, således at man kan trække på det erfaringsgrundlag, som retten har og gøre brug af det markedskendskab som de sagkyndige dommere, der medvirker fra erhvervs- og forbrugersiden i sagerne, har.

Det fremgår af betænkningen, at retsplejelovens almindelige regler om sagsomkostninger som udgangspunkt også bør anvendes i gruppesøgsmål. Retten vil dog kunne træffe bestemmelse om sikkerhedsstillelse, med mindre det er åbenbart, at grupperepræsentanten vil være i stand til at betale pålagte sagsomkostninger. For så vidt angår opt out modellen, er det Retsplejerådets opfattelse, at gruppemedlemmerne alene bør kunne blive pålagt at bidrage til betaling af sagsomkostninger inden for rammerne af deres eget faktiske udbytte af retssagen.

Forbrugerombudsmanden skal blot i den forbindelse afslutningsvis bemærke, at det må forventes, at der skal anvendes mange ressourcer på sådanne sager, som Forbrugerombudsmanden skal afholde udgifterne til, uden at det nødvendigvis vil kunne inddrives hos modparten eller gruppemedlemmerne. Dette forhold bør derfor inddrages ved tildeling af ressourcer til Forbrugerombudsmanden i fremtiden.

Med venlig hilsen

Hagen Jørgensen

DEN DANSKE DOMMERFORENING
FORMANDEN

Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
Fax 58 36 09 98

Jmt. Mdt.

20 JAN 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

13. januar 2005

J.nr. 143/2005

Deres j.nr. 2005-740-0125

I et brev af 19. december 2005 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.).

Foreningen har ikke bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Dommerfuldmægtigforeningen
Bestyrelsesmedlem Henrik Gjørup

Jmt. Mdt.
28 FEB. 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

c/o Fogedretten i Århus
Kannikegade 16
8000 Århus C
Tlf. 86 12 20 77
Fax 86 12 91 00
Dir. tlf. 86 12 59 11 - 7019
hg@dommerfm.dk

J.nr. 61/05

Den 27. februar 2006

J.nr. 2005-740-0125 - høring

Ved brev af 19. december 2005 har ministeriet anmodet Dommerfuldmægtigforeningen om en udtalelse om Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål m.v.).

I den anledning kan jeg meddele, at foreningen ikke finder anledning til at fremkomme med en udtalelse om betænkningen.

Med venlig hilsen

Henrik Gjørup

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. modt.

1 MRS. 2006

Den 28. februar 2006

Høring over Retsplejerådets betænkning om reform af den civile retspleje IV- Gruppesøgsmål m.v. – sagsnr. 2005-740-0125

Landsklubben har modtaget ovennævnte betænkning til høring.

Det er i betænkningen nævnt, at reglerne om gruppesøgsmål må forventes at føre til, at flere tvister indbringes for domstolene, samt at dette må betyde et vist merarbejde for domstolene.

Såfremt der bliver tale om et større antal sager end det skønnede (efter det oplyste, har der i Sverige hidtil kun været et begrænset antal sager), bør der gives bevillinger på finansloven til denne type sager, da det ellers kan medføre længere sagsbehandlingstider ved domstolene til stor gene for borgerne. Længere sagsbehandlingstider kan ikke opveje den administrative og ressourcemæssige lettelse for borgere og virksomheder, som det forudsættes ved fremsættelse af lovforslaget.

Landsklubben har ikke yderligere bemærkninger.

De venligste hilsner
HK Landsklubben Danmarks Domstole

Kate Kengen

Kate Kengen

Advokatrådet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
9 mrs. 2006

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 08-03-2006
J.NR.: 04-013602-05-2587
REF.: nybl

Hørings svar om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.)

Ved brev af 19. december 2005 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte betænkning (j.nr. 2005-740-0125).

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Erhvervsudvalg og Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

Efter Advokatrådets opfattelse kan det være svært på forhånd at bedømme, om der er et egentligt behov for regler om gruppesøgsmål i Danmark, men på baggrund af Retsplejerådets redegørelse findes det ikke at kunne udelukkes.

Ved at foreslå tilmeldingsproceduren som den absolutte hovedregel og stille krav om rettens godkendelse af grupperepræsentanten findes der at være taget hensyn til de væsentligste retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, som gruppesøgsmål kunne give anledning til.

Med disse bemærkninger kan Advokatrådets overordnet set tilslutte sig betænkningens forslag om at indføre regler om gruppesøgsmål i dansk ret.

En af de grundlæggende betænkeligheder ved gruppesøgsmål er, om gruppesøgsmålet på grund af sin vidtrækkende karakter og den megen omtale, sådanne søgsmål må forventes at skabe i pressen, kan bruges som løftestang med henblik på at opnå materielt uberettigede forlig. På grund af denne betænkelighed skærpes betingelserne til loven og lovforarbejdernes beskrivelse af de omfattede søgsmål, idet det må sikres, at man ikke på grundlag af en for vag beskrivelse af de omfattede sager risikerer, at der anlægges gruppesøgsmål, som først efter langvarige forhandlinger og flere prøvelser viser sig ikke at opfylde betingelserne.

Advokatrådet

Med henblik på det eventuelle videre arbejde med indførelse af regler om gruppesøgsmål, skal Advokatrådet i det følgende henlede opmærksomheden på visse dele af Retsplejerådets bemærkninger, som bør udbygges for at undgå retsusikkerhed.

Det fremgår af Retsplejerådets lovudkast, at retten efter anmodning fra grupperepræsentanten kan bestemme, at et gruppesøgsmål skal foregå efter frameldingsmodellen, såfremt 1) gruppesøgsmålet vedrører krav, der almindeligvis ikke kan forventes fremmet ved individuelle søgsmål, og 2) det må antages, at et gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen ikke vil være en hensigtsmæssig måde at behandle kravene på.

Retsplejerådet anfører i bemærkningerne til lovudkastet, at den første betingelse i hvert fald vil være opfyldt, hvis kravene enkeltvis angår så små værdier eller interesser, at de er individuelt uprocesbare, dvs. at udgifterne ved det enkelte individuelle søgsmål om et af kravene beløbsmæssigt overstiger selve kravet, således at en person, der anlægger retssag om et sådant krav og får medhold, vil have sat penge til på retssagen. Retsplejerådet forklarer derimod ikke nærmere, hvornår den anden betingelse – at et gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen ikke vil være en hensigtsmæssig måde at behandle kravene på – kan anses for opfyldt.

Det forekommer, at den enkelte ret i spørgsmålet om, hvorvidt et gruppesøgsmål skal gennemføres også efter tilmeldingsmodellen, tildeles en meget vid skønsmåling, der bliver vanskelig at forvalte – med en betydelig retsusikkerhed for navnlig den sagsøgte til følge. Det væsentlige kriterium; om der er tale om ensartede krav, som tilkommer flere personer, er ikke defineret eller nærmere omtalt i lovudkastet. jf. side 283. hvor følgende anføres: ” Den grundlæggende betingelse er, at der er tale om ensartede krav, som tilkommer flere personer, jf. stk. 1. Kravene kan være både krav om at få tilkendt noget (fuldbyrdsessøgsmål) og krav om at få fastslået en retsstilling (anerkendelsessøgsmål), herunder krav om at de pågældende personer ikke er forpligtet i forhold til sagsøgte vedrørende et nærmere angivet forhold (negativt anerkendelsessøgsmål). Kravene behøver ikke være identiske. Det er tilstrækkeligt, at de i faktisk og retlig henseende er ensartede.” Det er Advokatrådets opfattelse, at det bør klargøres, hvad dette krav indebærer.

Samme behov for en mere tilbundsående beskrivelse gør sig gældende for så vidt angår den grundlæggende betingelse om, at gruppesøgsmålet skal skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på. Betænkningen omtaler på dette punkt, at man må sammenligne med realistiske alternativer i den konkrete situation. herunder muligheden for kumulation efter de almindelige regler eller gennemførelse af en prøvesag. Eftersom den overordnede afvejning af hensigtsmæssigheden af gruppesøgsmål sammenlignet med andre procesformer i det væsentlige bør være en politisk beslutning – og ikke en juridisk – bør bemærkningerne udbygges væsentligt på dette punkt.

Advokatrådet

Retsplejerådets forslag inddrager ikke sagsøgte i processen, førend retten på baggrund af stævningen har godkendt gruppesøgsmålet og udpeget en grupperepræsentant.

Efter Advokatrådets opfattelse kunne sagsøgte med fordel inddrages på et tidligere tidspunkt at processen. Rettens undersøgelser af, hvorvidt gruppesøgsmål skønnes at være den bedste måde at behandle kravene på, ville således blive lettet betydeligt, hvis sagsøgte kunne give oplysninger om kravene, de eventuelt berettigede samt sin indstilling til f.eks. en prøvesag. Ret til kontradiktion fra sagsøgte på dette punkt ville således øge muligheden for en rigtig afgørelse af, om et gruppesøgsmål kunne anlægges.

Inddragelse af sagsøgte på et tidligere tidspunkt at processen kunne endvidere imødegå nogle af betænkelighederne omkring gruppesøgsmålet som muligt pressionsmiddel. Jo tidligere, sagsøgte får lejlighed til at ytre sig, jo hurtigere vil sagsøgte kunne standse et uberettiget søgsmål.

Spørgsmålet om, hvorledes internationale problemstillinger mest hensigtsmæssigt skal behandles, ses ikke berørt. Det bør afklares, om der skal ske underretning af potentielt berettigede, der er bosiddende i udlandet, og om personer, der ikke har bopæl i Danmark, vil være omfattet af et gruppesøgsmål, som en domstol har bestemt, skal omfatte de gruppemedlemmer, der ikke framelder sig gruppesøgsmålet.

Det bør endvidere afklares, om et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen vil kunne fuldbyrdes uden for Danmarks grænser. Problemet opstår navnlig, i det omfang gruppesøgsmålet afskærer personer fra at gøre krav gældende eller fra at gøre større krav gældende end anerkendt ved dommen.

Vedrørende betænkningens gennemgang af gældende ret giver beskrivelsen af mandatarreglerne Advokatrådet anledning til bemærkninger.

I betænkningens side 71 er anført, at man måske kan opstille den regel, at en fysisk eller juridisk person kan optræde som mandatar i en retssag, når denne har en retlig interesse i udfaldet af sagen, svarende til kriteriet for, hvornår en person kan indtræde i sagen som biintervenient.

Denne regel svarer ikke til beskrivelsen af gældende ret i forarbejderne til lov nr. 403 af 13. juni 1990 om retsplejelovens § 124, jf. navnlig FT 1989-90, FF sp. 10233 og 10717.

Advokatrådet kan ikke tilslutte sig, at betænkningen i sin gennemgang af gældende ret på dette punkt bevæger sig fra at beskrive de gængse retskilder til at forsøge at introducere en ny regel. Hvis Justitsministeriet ønsker at ændre i den bestående retstilstand, bør det ske ved en lovændring omfattende retsplejelovens § 124, stk. 1, 3. pkt.

Advokatrådet

Vedrørende indholdet af den introducerede regel om "retlig interesse" som eneste betingelse for at optræde som mandatar bemærker Advokatrådet, at reglen er opstillet på baggrund af den praksis, hvor mandataren så godt som altid er repræsenteret af en advokat i retten. Såfremt mandataren i praksis ikke lod sig repræsentere af en advokat, men i stedet af f.eks. en forretningsfører eller en anden ansat, er det Advokatrådets vurdering, at der af hensyn til retsplejen ville være behov for at skærpe den introducerede regel.

Med venlig hilsen

Steffen Pihlblad

Jmt. Mdt.
- 6 FEB. 2006

Akt.nr. 16.

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København

Høring over betænkning fra Retsplejerådet

Ved skrivelse af 19. december 2005 (sagsnr. 2005-740-0125) har Justitsministeriet anmodet om KL's eventuelle bemærkninger til betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV, der vedrører forslag om indførelse af regler om gruppesøgsmål m.v., som vil gøre det muligt, at behandle flere personers krav samlet under én retssag, uden at de pågældende deltager som parter i retssagen.

I denne anledning skal KL oplyse, at man ikke har bemærkninger til de forslag, der er indeholdt i betænkningen.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Christel Petersen'.

Christel Petersen

Den 2. februar 2006

Jnr 01.12.00 P19
Sagsid 000161118

Ref CPT
cpt@kl.dk
Dir 3370 3150

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

KØBENHAVNS KOMMUNE

Økonomiforvaltningen

2.kontor

16. januar 2006

Justitsministeriet, Lovafdelingen

Sagsnr.: 290514

Att. Birgitte Grønberg Juul

**Udtalelse fra Københavns Kommune vedrørende betænkning
nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV
(gruppesøgsmål m.v.)**

Københavns Kommune har den 19. december 2005 modtaget anmodning fra Justitsministeriet om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål m.v.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Københavns Kommune har ingen bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Rasmus Bjerregaard

Ulrik Bundgaard

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 33 66

Telefax
3366 7013

Direkte telefon
3366 2874

E-mail
ubu@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800138

www.kk.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Jmt. Mdt.
- 2 MRS. 2006

Sendt som alm. brev og med fax: 33 93 35 10

Høringssvar – gruppesøgsmål mv. (bet. nr. 1468/2005)

Under henvisning til Justitsministeriets brev af 19. december 2005, hvormed DJØF blandt flere anmodes om en udtalelse vedrørende ovennævnte betænkning afgivet af Retsplejerådet, skal DJØF herved anføre følgende:

På baggrund af Retsplejerådets anbefalinger lægger DJØF til grund, at DJØF som faglig organisation kan udpeges som grupperepræsentant for gruppesøgsmål, der falder inden for rammerne af organisationens formål, dog undtaget gruppesøgsmål efter den såkaldte frameldingsmodel.

DJØF noterer sig imidlertid, at det foreslås som en grundlæggende betingelse for et gruppesøgsmål, at de personer, som kravene tilkommer, kan identificeres.

Denne betingelse skal DJØF anføre nogle bemærkninger til i det følgende.

Der opstår af og til situationer, hvor der er behov for, at DJØF på vegne af dele af medlemsgruppen tager skridt til at få afklaret retstilstanden for den pågældende gruppe, men hvor det ikke på det aktuelle tidspunkt er muligt helt konkret at få overblik over det præcise omfang af gruppen.

Dette gælder eksempelvis helt aktuelt i forbindelse med, at visse kommunale tjenestemænd på baggrund af strukturreformen overgår til ansættelse som statslige tjenestemænd. Her er det uafklaret, hvordan de pågældende tjenestemænds permanente fremtidige retsstilling i forhold til uændret bevarelse af løn- og ansættelsesvilkår vil være. Det er imidlertid ikke muligt på det nuværende stadium i strukturreformprocessen at få det fornødne overblik over, hvor mange – og konkret hvilke – medlemmer, der vil være omfattet af problemstillingen, og det er uvist, hvornår det vil være muligt at få dette overblik.

Fra det private ansættelsesområde kan eksempelvis nævnes problemstillinger vedrørende ansattes retsstilling i relation til bevarelse af rettigheder til aktieoptioner mv. i forbindelse med de pågældende ansattes fratreden fra ansættelsen. Jo større den pågældende arbejdsgivervirksomhed er og jo længere tid tilbage, tildelingerne rækker over, des vanskeligere er det for DJØF at få overblik over, hvor mange medlemmer, der konkret er omfattet af problemstillingen.

J.nr. 24.01-0239
Ref. MAS/
mas@djoef.dk
01.03.2006

Danmarks Jurist- og
Økonomforbund
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K
Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

I situationer som i ovennævnte eksempler vil DJØF trods den foreslåede adgang til gruppesøgsmål være nødsaget til at føre en lang række retssager, som kunne være blevet afklaret, hvis det var muligt at føre et gruppesøgsmål også på vegne af involverede, men konkret uidentificerbare medlemmer.

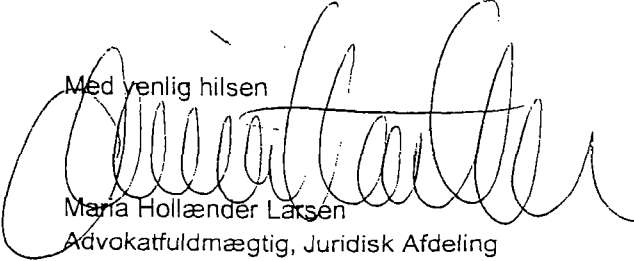
Indførelsen af en sådan mulighed ville indebære en lang række af de fordele, som Retsplejerrådet fremhæver i forbindelse med omtalen af gruppesøgsmål med automatisk gruppesøgsmål (bet. kap. 5.6.2.), herunder bedre procesøkonomi, større genopretning, modvirkning af modstridende afgørelser samt færre udgifter til sagsomkostninger og forligsforhandlinger.

DJØF foreslår på baggrund af ovenstående,

at forslaget om adgangen til gruppesøgsmål udvides til at omfatte en videre adgang til at føre gruppesøgsmål med automatisk medlemskab (evt. efter en framel- . dingsmodel) og således,

at en faglig organisation kan udpeges som grupperepræsentant for gruppesøgsmål med automatisk medlemskab, hvor det er aktuelt for sagens karakter og organisationens formål og interesseområde.

Med venlig hilsen

Maria Hollænder Larsen
Advokatfuldmægtig, Juridisk Afdeling

DANMARKS REDERIFORENING

(DANISH SHIPOWNERS' ASSOCIATION)

Justitsministeriet
Lovafdelingen - Att.: Birgitte Grønberg Juul/Per Fiig
Slotsholmsgade 10
1216 København K

28. februar 2006

ulr/bc - 569/900001

Høring over betænkning fra Retsplejerådet - gruppesøgsmål

Vi henviser til Justitsministeriet brev af 19. december 2005, hvormed udsendtes i høring betænkning nr. 1468/2005 (med lovudkast), Reform af den civile retspleje IV (Gruppesøgsmål m.v.) afgivet af Retsplejerådet.

Med lovudkastet foreslås en ordning baseret på tilmeldingsmodellen, men dog således at under særlige betingelser - hvor der er tale om krav, som i sig selv er uprocesbare, d.v.s. af mindre økonomisk værdi - kan retten bestemme, at gruppesøgsmålet skal omfatte dem, der ikke melder fra (frameldingsmodellen). Endvidere foreslås særlige regler om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger m.v.

Vi kan ikke tilslutte os de begrundelser, Retsplejerådet fremfører for at etablere en ordning om gruppesøgsmål i Danmark. Allerede gældende regler muliggør i vidt omfang, at sager kan slås sammen via repræsentation, kumulation etc., og det lykkedes ikke for Retsplejerådet i betænkningen at dokumentere, at der skulle være et videregående behov for at slå sager sammen. Hovedsagelig henviser Retsplejerådet til synspunkter fremført af Forbrugerrådet, der mere abstrakt har opstillet en række tilfælde, hvor adgang til gruppesøgsmål kan synes ønskelig. Endvidere henvises til forskellige andre sager end forbrugersager, f.eks. børssager, forureningssager, konkurrencesager, sager vedrørende ulykker i forbindelse med brug af transportmidler, sager om skatter og afgifter m.v. Hele diskussionen er imidlertid holdt på et temmelig teoretisk grundlag, og det undersøges eller vurderes ikke nærmere, hvad der reelt - i de konkrete sager der har været - ville kunne opnås yderligere ved regler om gruppesøgsmål.

I et afsnit i betænkningen (s. 218-220), hvor Retsplejerådet spørger om gruppesøgsmål vil give mulighed for en bedre behandling af ensartede krav, anføres det konkluderende, at de gældende regler for så vidt giver god nok mulighed for en tilfredsstillende behandling af ensartede krav, men at problemet med de gældende regler er, at en udnyttelse af de muligheder, der ligger i reglerne, forudsætter, at alle parter har "vilje til at udnytte disse muligheder", og anføres det, denne vilje er ikke til stede i en række sager, og der er

derfor grundlag for at antage, at regler om gruppesøgsmål i praksis vil give mulighed for en bedre (processuel) behandling af ensartede krav. Hvis der ikke er vilje til at udnytte de bestående muligheder, kunne det jo også skyldes, at mange sagsøgere efter at have konsulteret deres advokater m.v. må konstatere, at de har en dårlig eller tvivlsom sag og derfor vælger ikke at føre den, og hvorfor skulle i øvrigt viljen til at udnytte mulighederne reelt være større ved en ordning med gruppesøgsmål end som i dag med adgang til at føre prøvesager eller koordinerede sager via mandatar etc. Hvis betænkningen havde påvist klare forhindringer som følge af gældende regler, kunne en ændring overvejes - men det er ikke lykkedes i betænkningen at gøre det.

Det lykkes heller ikke for Retsplejerådet på nogen overbevisende måde at afvise den klare frygt, der må være, for at gruppesøgsmål mere vil blive misbrugt end brugt med fornuft. Man må frygte, at der kan komme en tendens til, at der søges gennemført spekulative og yderst tvivlsomme krav via gruppesøgsmål, idet omkostningerne ved at forsøge sig via gruppesøgsmål kan være ganske beskedne eller slet ikke eksisterende, jfr. de foreslåede regler omkring sikkerhedsstillelse og muligheden for, at kravet om sikkerhedsstillelse kan frafalde.

Det understreges fra Retsplejerådets side, at forslaget er rent processuelt, og der er ikke tale om, at de materielle regler skal ændres. Spørgsmålet er imidlertid, om dette ikke er en tand for naivt: selv om en materiel ændring ikke er tilsigtet, kan den meget vel blive resultatet. Man kan således udmærket forestille sig, at gældende krav om individuel tabsudmåling og erstatning etc. vil blive håndteret med en noget rund hånd, når der er mange nogenlunde ens krav, men ikke nødvendigvis ens tab etc. Reelt må vi frygte, at der bliver tale om standarderstatninger snarere end individuelt udmålte erstatninger, og at der bliver ringe mulighed for at tage individuelle hensyn, f.eks. hensyn til den udviste culpa fra en skadevolders side i de enkelte situationer eller hensyn til egen skyld hos de enkelte gruppe-medlemmer. Det er muligt, at ordninger med gruppesøgsmål kan være egnede i retssystemer, hvor man ikke har problemer med at generalisere erstatningsudmålinger og ser stort på individuelle forhold, skyld i de enkelte tilfælde etc., men da dette netop ikke er tanken med Retsplejerådets forslag, og da sådanne ordninger stemmer dårligt med danske retstraditioner, er det svært at se det saglige i en ordning med gruppesøgsmål, og dette gælder også, selv om en ordning alene bliver baseret på tilmeldingsmodellen. Det er også svært at se det berettigede i en gruppesøgsmålsordning, henset til at der har været ført en række sager i Danmark med held, hvor mange sagsøgere, der har lidt nogenlunde ens tab, har været involveret, og Retsplejerådet er ikke i stand til for alvor at sætte fingeren på afgørende svagheder, som disse retssager har afsløret omkring det mere processuelle.

Med venlig hilsen
DANMARKS REDERIFORENING
P.D.V.

Uffe Lind Rasmussen

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10,
1216 København K

Jmt. modt.
TBS. 2006

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40 08 99

3. marts 2006
TBS
J. nr. 98.2048

Høring over Betænkning nr. 1468 om gruppesøgsmål mv.

Under henvisning til Justitsministeriets brev af 19. december 2005 skal Dansk Arbejdsgiverforening fremkomme med følgende bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Vi kan henholde os til det i vores brev af 22. marts 2000 anførte.

Det er således fortsat vores opfattelse, at det er unødvendigt og retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at indføre særlige regler om gruppesøgsmål i Danmark.

Inden for Dansk Arbejdsgiverforenings arbejdsområde nævnes i betænkningen på side 214 og 216 ligeløns- og ligebehandlingssager samt sager om forskelsbehandling som sagstyper, hvor der foreligger et større antal ensartede krav, og som dermed kunne være egnede til at blive ført som gruppesøgsmål.

Vi skal særligt i relation til disse sagsområder anføre, at der efter vores opfattelse ikke er hverken grundlag eller behov for at indføre formelle regler om gruppesøgsmål.

Med hensyn til sager vedrørende forskelsbehandling på grund af køn eller af andre grunde, som er omfattet af forbud mod forskelsbehandling i lovgivningen, er det vores opfattelse, at det typisk vil være nødvendigt at foretage en konkret vurdering af omstændigheder i den enkelte sag såfremt, der nedlægges påstand om erstatning eller godtgørelse. Vi stiller os derfor tvivlende over for, at sådanne sager skulle være egnede til blive ført under regler om gruppesøgsmål.

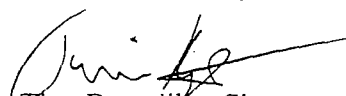
Er der imidlertid tale om, at en hel gruppe af personer føler sig krænket, vil der næppe være grundlag for at rejse et civilt søgsmål, og forholdet vil typisk skulle bedømmes efter straffeloven.

Vi skal endvidere gøre opmærksom på, at der gennem årene har været ført et betydeligt antal ligelønssager. Langt hovedparten af ligelønssagerne har været ført i faglig voldgift. Flere af sagerne har omfattet eller haft betydning for et større antal lønmodtagere, mens det kan konstateres, at de - ganske få - ligelønssager, der har været ført ved de almindelige domstole typisk kun har vedrørt en enkelt medarbejder. Der synes således heller ikke at være belæg for en antagelse om, at der af hensyn til gennemførelse af ligelønssager er behov for regler om gruppesøgsmål.

Derimod har vi ingen indvendinger imod de foreslåede ændringer i bestemmelserne i retsplejeloven om henvisning af sager og kumulation, hvorved disse gøres mere fleksible.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Tine Benedikte Skyum

Jette Lyngsø

Fra: EJOURCivilkontoret (951s03)
Sendt: 8. februar 2006 14:38
Til: EJOURProcesretskontoret (951s16)
Emne: VS: Høring over betænkning fra Retsplejerådet - Deres sagsnr. 2005-740-0125

Fra: Eva Voigt [mailto:EV@DE.DK]
Sendt: 8. februar 2006 12:39
Til: Justitsministeriet
Emne: Høring over betænkning fra Retsplejerådet - Deres sagsnr. 2005-740-0125

Justitsministeriet,

Dansk Ejendomsmæglerforening har den 20. december 2005 modtaget betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål m.v.) i høring, og kan oplyse, at vi ingen bemærkninger har til det fremsendte.

Med venlig hilsen

Eva Voigt

Sekretær
Dansk Ejendomsmæglerforening
Islands Brygge 43
2300 København S
Tlf. 70 25 09 99 / 32 64 45 73 (direkte)
Fax 32 64 45 99
E-mail ev@de.dk

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

1. marts 2006
TMR/HSZ

Høringssvar - Retsplejerådets betænkning om gruppesøgsmål

Justitsministeriet har anmodet om DI's bemærkninger til Retsplejerådets betænkning om gruppesøgsmål.

DI sætter spørgsmålstegn ved værdien af at indføre regler om gruppesøgsmål.

Vi finder i den forbindelse anledning til at gøre særligt opmærksom på, at betænkningen selv udtrykker (s. 219), at: "regler om gruppesøgsmål efter Retsplejerådets opfattelse ikke kan forventes at give væsentligt bedre mulighed for behandling af et større antal ensartede krav, end de gældende regler om kumulation giver mulighed for."

Det er derfor DI's opfattelse, at gruppesøgsmål øger muligheden for at misbruge retssystemet via uberettigede sagsanlæg.

Det er DI's vurdering, at ulemperne ved et gruppesøgsmål overstiger de fordele, som et sådant ellers ville kunne have - herunder f.eks. muligheden for erstatningssøgsmål mod staten i sager om uberettiget opkrævning af skat og afgifter m.v. DI finder det i den sammenhæng meget betænkeligt og kritisabelt, at betænkningen indeholder et forslag om såkaldte gruppesøgsmål med frmelding (opt-out gruppesøgsmål), som efter sit indhold alene skal kunne rejses af myndigheder med lovhjemmel. Dette indebærer, at alene statslige myndigheder skal kunne rette krav mod erhvervslivet, hvorimod erhvervslivet afskæres fra at rejse krav efter denne model mod det offentlige, idet vi finder det urealistisk, at offentlige myndigheder uden at være generelt inhabile skulle føre sager mod staten på vegne af erhvervslivet.

Flere virksomheder har i forvejen erfaringer med gruppesøgsmål i forbindelse med samhandel med f.eks. USA. Det er vores indtryk, at de erfaringer, som danske virksomheder har i den forbindelse, er entydigt negative, og at man i mange sammenhænge tvinges til forlig i sager, som i øvrigt er materielt uberettigede.

Samlet finder vi, at den afgivne betænkning ikke giver et tilstrækkeligt grundlag for lovgivning på området.

Skulle man derfor - hvad vi ikke mener, der er grundlag for - ønske at gå videre med overvejelser om dette emne, er det vores opfattelse, at der bør nedsættes et egentligt udvalg herom med en bred repræsentation.

ooo000ooo

Udkastet giver os anledning til følgende konkrete bemærkninger:

Sager om adfærd over for religiøse eller etniske grupper

Det anføres (s. 214) som eksempel på sagsområder, hvor gruppesøgsmål efter såvel den mindre tilmeldingsmodel (opt-in) som efter den meget omfattende frameldingsmodel (opt-out) skulle være særligt velegnet: "Hvor en virksomhed eller organisationers adfærd i forhold til etniske eller religiøse mindretal er groft krænkende over for individer tilhørende mindretallet."

DI er betænkelige ved at lade sådanne sager undergivet gruppesøgsmål, og DI lægger i den forbindelse vægt på, at grupper, som måtte føle sig krænkede, allerede efter den gældende lovgivning har en strafferetligt sanktioneret retsbeskyttelse.

Sagsomkostninger

Det anføres (s. 200), at Retsplejerådet ved sin vurdering af (herunder vel ikke mindst af fordele og ulemper) gruppesøgsmål har taget udgangspunkt i "hovedreglen om, at den tabende part skal erstatte den vindende part dennes sagsomkostninger...".

Vi finder, at dette udsagn giver et misvisende billede af de faktiske forhold for sagsomkostningsfordelingen ved førelse af retssager.

Der skal således erindres om, at en virksomhed, som er part i en retssag, kun meget sjældent får dækket sine faktiske sagsomkostninger. Dette er meget væsentligt, idet netop de faktiske sagsomkostninger kan blive betydeligt forøget for erhvervslivet ved materielt uberettigede søgsmål.

Det følger således af Retsplejelovens § 316, at "som sagsomkostninger erstattes de udgifter, der har været fornødne til sagens førelse. Udgifter til advokatbistand erstattes med *et passende beløb*, og øvrige udgifter erstattes fuldt ud."

Som det fremgår af § 316, gives der således *ikke* dækning for de sagsomkostninger, som en virksomhed påføres ved sagsanlæg.

Dette medfører allerede efter gældende ret, at virksomheder som altovervejende hovedregel har væsentligt større advokatombeståelser i forbindelse med førelse af retssager end de sagsomkostninger, som dækkes i forbindelse med domstolenes omkostningsfastsættelse.

Indførelse af regler om gruppesøgsmål har til formål at forøge såvel antallet af retssager, som føres mod virksomheder såvel som disses omfang.

Den antagelse om omkostningsdækning, som lægges til grund i betænkningen, er forbundet med den meget væsentlige begrænsning, at virksomhederne allerede efter gældende ret ikke får dækket de faktiske omkostninger ved at føre retssager.

I den forbindelse bemærkes, at indførelse af fuld omkostningsdækning for advokat-omkostninger ikke vil føre til indførelse af en blanko-check for advokatomkostninger. Således har Advokatnævnet mulighed for at påkende advokaters salærfastsættelse.

Alternativer til gruppesøgsmål

Betænkningen vurderer i afsnit 3, i kapitel 5 (s. 205ff), hvilke alternativer der er til gruppesøgsmål. I den forbindelse gennemgås klage- og ankenævnssområdet, som senest er blevet styrket ved lov om forbrugerklager, som trådte i kraft den 1. januar 2004, og som skal evalueres indenfor de kommende år.

Betænkningen finder efter sin gennemgang ikke anledning til at overveje forslag om forbedringer på klage- og ankenævnssområdet.

Vi går ud fra, at formålet med afsnittet er at give grundlag for en vurdering af, hvorvidt klage- og ankenævn er et velfungerende supplement til den retshåndhævelse, som i øvrigt i al væsentlighed er undergivet påtale ved offentlig myndighed i Danmark.

Det anføres i den sammenhæng (s. 207), at "en mærkbar forkortelse af sagsbehandlingstiden kan næppe opnås uden tilførsel af ressourcer enten fra det offentlige eller fra erhvervslivet gennem brugerbetaling."

DI stiller sig noget undrende overfor, hvilken sammenhæng dette udsagn indgår i.

For det første har DI ikke grundlag for at have indtryk af andet end, at de private klage- og ankenævn er rimeligt velfungerende.

For det andet og væsentligere må udsagn om sagsbehandlingstiden ved de klagenevn mv., der supplerer den offentlige retshåndhævelse, sammenlignes med sagsbehandlingstiderne ved domstolene.

For virksomhederne er det således væsentligt, at sager afgøres ikke blot korrekt, men også med behørig hurtighed. I erhvervsforhold er sagsbehandlingstiden ved domstolene generelt for langsom, hvilket understreges ved erhvervslivets udstrakte brug af voldgift. Tidsfaktoren kan således alene være årsag til, at virksomheder tvinges til forlig.

Domstolenes sagsbehandlingstid er således selvstændigt et moment, som efter vores vurdering burde være behandlet for at kunne give et fyldestgørende grundlag for vurderingen af gruppesøgsmåls egnethed.

For virksomheder, som står foran strukturrationaliseringer enten i forbindelse med virksomhedsopkøb, ved kriser i virksomheder eller i øvrigt, kan retssager udgøre en væsentlig hindring.

Dette vil typisk øge presset for at forlige sager, uanset hvilken vurdering man i øvrigt måtte have af kravets berettigelse. DI ser med bekymring på, at man ved at åbne for adgang til gruppesøgsmål i højere grad vil give næring til opportunistisk adfærd.

Offentligretlige tiltag

I betænkningen kapitel 5, afsnit 3.3 (s. 209ff) beskrives den offentligretlige regulering og ikke mindst håndhævelse.

Dette kapitel beskriver på blot lidt mere end én side en af de efter vores vurdering mest principielle problemstillinger ved en overvejelse om gruppesøgsmål.

Det er værd at erindre, at baggrunden for, at man i USA indførte regler om gruppesøgsmål, var myndighedernes på daværende tidspunkt begrænsede muligheder for indgriben, hvorfor en styrkelse af den private retshåndhævelse var nødvendig.

Danmark er generelt kendetegnet ved offentlig myndighedshåndhævelse.

Når man herefter i betænkningen skal beskrive sammenhængen med offentligretlige tiltag, indleder man med beskrivelsen af nogle myndighedsområder (7 linjer næstsidside afsnit side 209). Vi kan ikke udlede, på hvilket grundlag netop disse myndighedsområder er udvalgt, og på hvilken måde netop disse karakteriserer udvalgets senere konklusioner.

Ud over det principielle paradigmeskift for retshåndhævelsen, som overvejelser om gruppesøgsmål burde have givet anledning til, synes man med rette at kunne have gået væsentligt dybere i at se på den strukturelle opdeling mellem myndighedsopgaver og retshåndhævelse, som indtil nu har karakteriseret Danmark.

Af uomtalte retsområder i afsnittet er blot som eksempel værdipapirhandelsområdet.

I Danmark påses dette af Københavns Fondsbørs A/S efter delegation fra Fondsrådet samt af Finanstilsynet som sekretariat for Fondsrådet indenfor spørgsmålet om markedspladser, disses funktion, indretning og handel, herunder oplysningsforpligtelser mv. Den finansielle rapportering behandles derimod af Fondsrådet med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som sekretariat for så vidt angår de ikke finansielle udstedere.

Når dette område fremhæves her, er det fordi securities class actions er den hastigst voksende gruppesøgsmålsklasse i USA og i øvrigt selvstændigt fremhæves som et egnet område for gruppesøgsmål andetsteds i betænkningen (s. 217).

Det kan derfor undre, at man et sted fremhæver emnet som egnet for gruppesøgsmål - men på den anden side ikke overvejer samspillet mellem myndighedernes retshåndhævelse og en udvikling af private retshåndhævelsesmidler.

Det må forventes, at myndighedernes adfærd som tilsynsmyndigheder (offentlige retshåndhævere) tillige vil blive påvirket.

Det burde have været overvejet, om indførelse af gruppesøgsmål kan påvirke prøvelsesintensiteten ved de offentlige myndigheder og føre til en højere grad af tilbageholdenhed.

Såfremt der indføres gruppesøgsmål, må det i givet fald få den konsekvens, at den overgang til privat retshåndhævelse, som det indebærer, får betydning for fremtidig strukturtilpasning i den offentlige sektor.

Udenlandske erfaringer

I kapitel 5, afsnit 4 behandles på 1½ side (211f) angiveligt de erfaringer, der haves fra udlandet med anvendelsen af gruppesøgsmål.

Vi finder det ikke nemt forståeligt, at man - når der henses til, at indførelse af regler om gruppesøgsmål vil medføre et væsentligt paradigmeskift i retshåndhævelsen i Danmark - ikke foretager grundige studier af *virningen* af gruppesøgsmål i udlandet udover en retsteknisk udformning heraf.

Vi stiller derfor spørgsmål ved validiteten af den konklusion, som drages.

Behov, fordele og ulemper

Der opregnes i udkastets kapitel 5, afsnit 5 (side 212 ff) de overvejelser, som man har haft om fordele og ulemper.

Ad kap. 5, afs. 5.2, (s. 218ff)

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt gruppesøgsmål vil give mulighed for en bedre behandling af ensartede krav, har DI noteret sig:

- at Retsplejerrådet ikke forventer, at regler om gruppesøgsmål vil give væsentligt bedre mulighed for behandling af et større antal krav end de gældende regler om kumulation (s. 219)
- at Retsplejerrådet heller ikke finder, at indførelse af regler om gruppesøgsmål kan antages at føre til effektiviseringer af betydning i relation til en hensigtsmæssig udnyttelse af allerede gældende regler (s. 219)
- at Retsplejerrådet herefter, alene ud fra en antagelse af fremtidige procesparternes hypotetiske vilje finder, at gruppesøgsmål desuagtet vil give mulighed for en bedre behandling af ensartede krav.

DI kan ikke her følge sammenhængen mellem præmisser og konklusion.

Ad kapitel 5, afsnit 5.4. (s. 223ff)

I afsnittet med underafsnit behandles spørgsmålet, om regler om gruppesøgsmål vil have nogle skadelige virkninger.

Kapitel 5, afsnit 5.4.3. beskriver risikoen for gennemtvungelse af uberettigede krav.

Indledningsvis bemærkes, at vi har tillid til, at domstolene sikrer, at materielt uberettigede krav ikke vil blive gennemtvunget ved domstolenes foranstaltning.

Indholdsmæssigt bemærkes, at Retsplejerrådet i afsnittet har en god drøftelse af muligheden for, at materielt uberettigede krav benyttes som grundlag for gruppesøgsmål.

Vi havde gerne set, at man havde suppleret denne drøftelse med den iagttagelse, at indførelse af gruppesøgsmål efter vores opfattelse vil indføre et nyt redskab for at skabe mediemæssig eksponering af sager, som efter en juridisk vurdering viser sig at være materielt uberettiget.

Retsplejerrådet angiver, at der overfor dette af nogle skulle være givet udtryk for, at det er en bagvendt tankegang, at erhvervsdrivende skulle indgå forlig uden at være forpligtede.

Dette mener vi er direkte mod bedre vidende.

Der kan være helt åbenbare forretningsmæssigt tvingende grunde til at forlige sager, med mindre de er af en sådan karakter, at det kan forventes, at en domstol vil afvise disse fra behandling.

Eksempelvis - og som også noteret af Retsplejerrådet - vil en virksomhed, som af finansielle grunde skal omstruktureres eller rekapitaliseres med fordel kunne forlige verserende sager snarere end at skulle redegøre for disse som en risikofaktor ved omstruktureringen.

For beløbsmæssigt meget store sager vil det forhold, at et søgsmål ikke forliges - uden at der derved tages stilling til den materielle tvists berettigelse - kunne være prohibitivt for omstruktureringens gennemførelse.

ooo000ooo

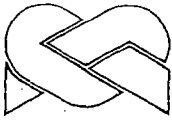
Samlet set finder DI ikke, at der med udgangspunkt i betænkningen er et behørigt grundlag for lovgivning om gruppesøgsmål.

DI står selvsagt gerne til rådighed for yderligere drøftelser om spørgsmålet og deltager gerne i uddybende arbejde herom.

Med venlig hilsen

Tine Roed
Underdirektør

Henrik Schultz
Chefjurist

Justitsministeriet, Lovafdelingen, Procesretskontoret
Att.: Birgitte Grønberg Juul
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Deres j.nr.: 2005-740-0125

Dato : 28. februar 2006
J.nr. : K-47
Skr. : Birthe Marion Andersen

Jmt. modt.

- 1 MRS. 2006

DDV j.nr. K-47 – Reform af den civile retspleje IV – Høring over betænkning fra Retsplejerådet – Betænkning 1468/2005

Under henvisning til Justitsministeriets brev af 19. december 2005 skal det meddeles, at betænkning 1468/2005 ikke giver Det Danske Voldgiftsinstitut anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Per Helwich

Justitsministeriet
Att. Birgitte Grønborg Juul
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Betænkning om gruppesøgsmål - Høringssvar

1. marts 2006

Finansrådet modtog den 21. december 2005 betænkningen fra Retsplejerådet med anmodning om bemærkninger.

Af betænkningen fremgår, at Retsplejerådet anbefaler, at der indføres regler om gruppesøgsmål i dansk ret.

Kontakt Jakob Dedenroth Bernhoft

Direkte 3370 1063

jdb@finansraadet.dk

Helt overordnet er det Finansrådets opfattelse, at det ikke i betænkningen er godtgjort, at der skulle være behov for en ny procesform. Tværtimod har det reelt ikke været muligt at finde eksempler på sager, der i dag opgives som følge af manglende regler om gruppesøgsmål. Retsplejerådet peger da også selv på, at indførslen af adgang til gruppesøgsmål ikke kan forventes at give væsentlig bedre muligheder for at behandle større ensartede krav, end de nuværende regler om kumulation og muligheder for at føre prøvesager i dag giver. Erfaringer fra det eneste nordiske land, som i dag har regler om gruppesøgsmål, nemlig Sverige, er indtil videre meget spinkle. Det er således en kendsgerning, at man i Sverige efter reglernes indførelse i januar 2003 kun har anvendt dem ganske få gange.

Journainr. 331/01

Dok. nr. 141157-v1

Det er derfor uforståeligt, hvorfor Retsplejerådet når frem til, at der bør indføres regler om gruppesøgsmål. På den baggrund er der ikke efter Finansrådets opfattelse med betænkningen skabt grundlag for lovgivningsmæssigt at gå videre med tanker om gruppesøgsmål.

Udover at der savnes et grundlag for at indføre regler om gruppesøgsmål i dansk retspleje, vil Finansrådet desuden kraftigt advare mod, at en eventuel indførelse af regler om gruppesøgsmål kommer til at indeholde regler om opt-out. Retssikkerhedsmæssigt er det yderst betænkeligt, hvis der bliver åbnet adgang til at føre retssager, hvor der ikke er klarhed over, på hvis vegne sagen føres. En sådan model vil ligge meget fjernt fra dansk retstradition og kunne gøre det meget vanskeligt for sagsøgte at varetage sine interesser, idet individuelle forhold om fx egenskyld, passivitet, forældelse, god tro mv. fra sagsøgers side næppe ville kunne indgå i et sådant søgsmål. Det er vigtigt, at tilliden til domstolssystemet ikke bringes over styr ved at indføre processuelle regler, som kan føre til materielt forkerte afgørelser.

Behovet for gruppesøgsmål

Det er Finansrådets grundlæggende holdning, at indførelsen af en ny procesform i dansk retspleje alene bør ske, såfremt det kan påvises, at der

måtte være et behov herfor. I den forbindelse kan det nævnes, at der i dag allerede findes mange ordninger, hvorpå krav kan gøres gældende i og uden for retsplejen, fx:

- Kumulation
- Prøvesager
- Småsagsproces
- Forbrugerombudsmandens adgang til efter markedsføringslovens § 20 at føre retssager
- Forbrugerrådets ordning om "principsager"
- Talrige klagenævn

Journalnr. 331/01

Dok. nr. 141157-v1

Hertil kommer fornuftige økonomiske rammer i form af reglerne om fri proces og de udbredte retshjælpsforsikringer.

Retsplejerådet peger i betænkningen på, at regler om gruppesøgsmål ikke kan forventes at give væsentligt bedre muligheder for behandling af større ensartede krav, end de gældende regler om kumulation giver mulighed for (afsnit 5.2). Samme konklusion anføres om muligheden for at gennemføre en prøvesag, og der peges her på, at indførelse af regler om gruppesøgsmål ikke kan antages at føre til effektiviseringer af betydning.

Retsplejerådet stiller selv op som kriterium for at indføre regler om gruppesøgsmål i dansk ret, at det skulle være for at bidrage til en større gennemslagskraft af eksisterende materielle regler. Det er vanskeligt at se, hvordan dette kriterium skulle være opfyldt, når mulighederne for at behandle større ensartede krav efter gældende regler ikke bliver - efter Retsplejerådets egen bedømmelse - meget anderledes ved indførelsen af gruppesøgsmål.

Som det fremgår af betænkningen (afsnit 5.3) har Retsplejerådet udover en enkelt sag ikke kunnet finde tilfælde af ensartede krav, som hidtil er blevet opgivet som følge af manglende regler om gruppesøgsmål. Omvendt peger Retsplejerådet netop på, at der i retspraksis er adskillige eksempler på retssager om et større antal ensartede krav, som er ført efter reglerne om kumulation eller i form af prøvesager.

Erfaringerne med gruppesøgsmål på nordisk plan er ganske spinkle, idet det indtil videre alene er Sverige, som har gennemført regler på dette område. Siden 1. januar 2003, hvor dette regelsæt trådte i kraft, er der imidlertid kun anlagt ganske få retssager. Hvad den nærmere årsag hertil kan være, er ikke nærmere belyst, men erfaringerne fra Sverige kan efter Finansrådets opfattelse i hvert fald næppe bruges som et argument for, at der også skal indføres gruppesøgsmål i Danmark.

Retsplejerådet peger på, at regler om gruppesøgsmål særligt vil kunne få betydning i forhold til individuelt uprocesbare krav, det vil sige sager, hvor udgifterne ved at gennemføre et individuelt søgsmål beløbsmæssigt overstiger selve kravet. Her efterlyser Finansrådet en nærmere diskussion af, om krav, der er individuelt uprocesbare, overhovedet egner sig til domstolsbe-

handling. I lande som fx USA, hvor tilsyn og regulering af virksomheder er langt mindre intensivt end i Danmark, er behovet for at kunne føre sådanne sager for domstole et andet, end hvad der er tilfældet i et land som Danmark, hvor offentlig kontrol og regulering er langt mere intensivt. Hertil kommer mulighederne for at indbringe sager af lille økonomisk betydning for diverse klagenævn og under anvendelse af den kommende småsagsproces.

Side 3

Journalnr. 331/01

Dok. nr. 141157-v1

Gruppesøgsmål baseret på opt-in

Retsplejerådet foreslår, at der indføres regler om gruppesøgsmål med udgangspunkt i en opt in-model. Som udgangspunkt skal sådanne spørgsmål behandles efter de samme processuelle regler som individuelle søgsmål, herunder regler om bevisbyrde, beviskrav og bevisførelse.

I mange sager vil det ofte være relevant at inddrage individuelle forhold - fx spørgsmål om egenskyld, passivitet, forældelse, god tro mv. Finansrådet har vanskeligt at forestille sig, hvordan sådanne forhold skulle kunne indgå i en retssag anlagt som gruppesøgsmål. Omvendt vil en manglende inddragelse af de nævnte forhold kunne føre til materielt urigtige afgørelser, hvilket ville være helt uacceptabelt.

I sager, hvor erstatningskrav skal opgøres individuelt - hvilket i mange tilfælde må være udgangspunktet - vil der efter en afgørelse af selve gruppesøgsmålet til fordel for sagsøgte, skulle føres individuelle sager om opgørelse af erstatningsbeløbet. I så fald vil der næppe være det store formål med at føre en retssag som gruppesøgsmål.

Gruppesøgsmål efter opt out-modellen

Retsplejerådet foreslår samtidigt, at det under visse særlige omstændigheder skal være muligt at anlægge gruppesøgsmål efter en opt out-model, hvorefter sagen kommer til at omfatte alle de gruppemedlemmer, som ikke har frameldt sig gruppesøgsmålet.

Retssikkerhedsmæssigt er opt out-modellen et fundamentalt brud med grundlæggende principper og traditioner i dansk retspleje. Hvis den sagsøgte skal have mulighed for at varetage sine interesser under en retssag, må det som minimum kræves, at der er klarhed over, hvem og hvilke krav som gøres gældende. At Retsplejerådet anfører, at det alene vil være en offentlig myndighed, som ville kunne føre en sådan sag, ændrer ikke herved.

At det alene er en myndighed, som ville kunne føre opt out-sager anføres i betænkningen som en foranstaltning, der vil gøre brugen af opt out mindre betænkelig. Her mangler en drøftelse af, om også dette gør sig gældende i sager anlagt af borgere mod myndigheder, idet Finansrådet ikke går ud fra, at en indførelse af opt out alene vil ske med henblik på at få anlagt sager mod erhvervslivet. Det virker i hvert fald oplagt, at der kan opstå habilitetsproblemer og retssikkerhedsmæssige problemer, hvis en myndighed skal repræsentere borgere i en sag anlagt mod en anden myndighed.

I forhold til opt out-søgsmål er det endnu mere vanskeligt at forestille sig, hvordan individuelle forhold som egenskyld, passivitet, forældelse, god tro mv. kan inddrages i opt out-sager, hvor der ikke er klarhed over, hvem som gør krav gældende. Hvis sådanne momenter ikke inddrages i sager, hvor det er relevant, risikeres materielle, urigtige afgørelse.

Det virker desuden meget uklart, hvis interesser der reelt varetages i sager, hvor de som gør krav gældende end ikke afkræves den ulejlighed at give sig til kende.

Det anføres i betænkningen, at opt out-modellen særligt tænkes anvendt i forhold til såkaldte uprocesbare krav. Som nævnt ovenfor, efterlyser Finansrådet en drøftelse af, hvorvidt sådanne krav overhovedet er egnede til en domstolsbehandling.

Hertil kan tilføjes, at ud fra et samfundsmæssigt hensyn kan der i forhold til uprocesbare krav argumenteres for, at behovet for økonomisk genopretning til den, som måtte have lidt skade, er mindre udtalt i forhold til behovet for at sanktionere en ansvarspådragende adfærd hos en virksomhed. Som eksempel herpå kan nævnes en sag, hvor et større antal personer rette et krav på ganske få kr. mod en virksomhed. Her synes det mere oplagt, at virksomheden bliver pålagt en sanktion fx i form af bøde, såfremt der er belæg herfor, end at der skal føres en langvarig og omkostningstung retssag. Taber virksomheden sagen, vil omkostningerne ved udbetalingen af erstatninger kunne risikere at overstige det samlede erstatningsbeløb.

Endeligt skal Finansrådet pege på, at der ikke foreligger nogen samfundsøkonomiske analyser af, hvilken virkning indførelsen af gruppesøgsmål kunne tænkes at have. Retsplejerådet anerkender på den ene side, at det kunne være nyttigt, men omvendt at en sådan analyse ikke nødvendigvis ville være udslagsgivende. Finansrådet finder det noget overraskende, at Retsplejerådet ikke tillægger den økonomiske virkning af en gennemførelse af forslaget større betydning særligt set i lyset af, at der ikke kan påvise nogen særlige retsplejemæssige grunde for gruppesøgsmål.

Med venlig hilsen

Jakob Dedenroth Bernhoft

Direkte 3370 1063
jdb@finansraadet.dk

Justitsministeriet
 Procesretskontoret
 Slotsholmsgade 10
 1216 København K

Att. Birgitte Grønberg Juul

6. april 2006

Benedicte Federspiel
 Dok. 40888/ph

Gruppesøgsmål mv.

Justitsministeriet har den 19. december 2006, sagsnr. 2005-740-0125, sendt Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.) i høring.

Forbrugerrådet finder det meget positivt, at Retsplejerådet har færdiggjort sin holdning til gruppesøgsmål og påpeger, at man må følge udviklingen i samfundet og tilrettelægge systemet således, at også forbrugere med mange små krav oplever, at "access to justice" også gælder for dem.

Baggrund

Forbrugerrådet har i mange år både nationalt og europæisk talt for indførelse af gruppesøgsmål, primært fordi forbrugerne har ringe muligheder for at få ret, når det drejer sig om mindre beløb, selvom mange forbrugere har krav, der samlet set bliver til store beløb. Det er ikke muligt for den enkelte forbruger at køre en lang og dyr retssag om småbeløb, men modstanden fra erhvervslivet mod at indføre gruppesøgsmål har været chokerende massiv. Gennem tiden har der været flere eksempler på sager, hvor forbrugernes retsbevidsthed krænkes, fordi sager aldrig er blevet ført, selvom de vedrører mange forbrugere og samlet set store beløb. Der er i sådanne situationer tale om, at de erhvervsdrivende uretmæssigt kan lukrere på, at retssystemet ikke giver en praktisk mulighed for, at den enkelte kan få sin ret.

Men især vil denne søgsmålsform bidrage til, at den materielle lovgivning slår igennem ved, at forbrugerne har en reel forhandlingsposition, og gruppesøgsmål vil være et vigtigt supplement til behandling ved klagenævn.

I april 2003 vandt Forbrugerombudsmanden en sag i Højesteret over Finansrådet som mandatar for Lån & Spar Bank A/S. Højesteret fandt ikke, at Lån & Spar Bank A/S kunne betinge en respektpåtegning på et pantebrev af, at pantsætter betaler et gebyr, når det ikke var aftalt på forhånd. Det drejede sig i de konkrete sager

om 750 kr. Mange andre pengeinstitutter anvendte samme praksis, men ingen af pengeinstitutterne tilbagebetalte det ulovlige gebyr til deres kunder.

Gruppesøgsmål ville fx også kunne have været anvendt i en af Forbrugerrådets principalsager om erstatning for skader forvoldt ved anvendelse af et hårfarvingsmiddel. Som situationen er i dag, anlægger Forbrugerrådet sag efter sag, hvorefter firmaet betaler erstatning til den pågældende "pr. kulance", idet de angiver, at de ikke føler sig ansvarlige, og sådan bliver det ved. Senest er det dog endeligt lykkedes Forbrugerrådet at få anlagt en sag mod hårfarveproducenten.

Andre sagstyper af relevans for gruppesøgsmål drøftes også i disse år, senest er det nævnt i Grønbogen fra EU-Kommissionen om Erstatningssøgsmål ved Overtrædelse af EU konkurrencereglerne. I sådanne sager idømmes erhvervsvirksomheder bøder for at overtræde konkurrenceloven, mens forbrugerne, der har betalt for høje priser, ikke får nogen erstatning.

Modstand fra erhvervslivet.

Forbrugerrådet har vanskeligt ved at se, at der er en rimelig begrundelse for den modstand, som erhvervslivet lægger for dagen imod at indføre en ny procesform, og nye retsformer kan tage højde for det globaliserede samfund med masseproduktion, som vi lever i i dag. Forbrugerrådet håber ikke, at erhvervslivets bastante modstand skyldes, at en sådan proces vil være effektiv, når loven overtrædes mange gange, når det kun drejer sig om små beløb, hvor man hidtil har kunnet læne sig tilbage i forvisning om, at det var for omstændeligt at kræve erstatning.

Undertiden har argumentationen været, at man ikke bør indføre gruppesøgsmål, fordi det kan ses fra erfaringerne i USA, at konsekvenserne vil være ødelæggende for erhvervslivet. Forbrugerrådet skal anføre, at det amerikanske retssystem – hverken materielt eller processuelt - hvilket også er det europæiske erhvervsliv bekendt – kan sammenlignes med hverken det danske eller andre europæiske retssystemer.

Politisk opbakning fra folketingskandidater

Ved det seneste folketingsvalg stillede Forbrugerrådet spørgsmål til samtlige folketingskandidater om, hvorvidt man burde indføre gruppesøgsmål i dansk ret. Ca. halvdelen svarede. 72% af besvarelserne var meget enige, og 20% overvejende enige - pænt fordelt på alle partier.

Svensk og Norsk ret. Opt-in og opt-out systemer.

Det er ikke kun i Danmark, at man drøfter indførelse af gruppesøgsmål. Gruppesøgsmål har været gennemført i Sverige i flere år, og Norge har netop vedtaget en

lov, hvorefter gruppessøgsmål vil blive indført 1. januar 2007. I det norske forslag peges også på, at procesreglerne må tilpasses samfundsudviklingen med masseproduktion og masseleverance af varer og tjenesteydelser, og at denne udvikling fører til mange isoleret set ubetydelige småkrav fra flere forbrugere mod samme næringsdrivende. Gruppessøgsmål er nødvendigt for at sikre en effektiv og forsvarlig behandling af kravene, ligesom også gruppessøgsmål kan være en effektiv procesform for større krav. Der argumenteres for, at gruppeprocesregler er langt mere effektive end almindelig kumulation af krav. Gruppessøgsmål sikrer adgangen til domstolene for flere forbrugere, hvilket er en grundlæggende retssikkerhedsgaranti for den enkelte.

Det svenske gruppessøgsmål er etableret som en opt-in-model - svarende til hovedreglen i Retsplejerådets forslag, dvs. at den, der vil være med i gruppessøgsmålet skal melde sig til som medlem af gruppen. Forbrugerorganisationer og forbrugerjurister over det meste af verden taler imidlertid for, at der bør indføres opt-out systemer, dvs. den model, hvor alle, der har et krav, er dækket af søgsmålet, medmindre de melder fra. Det svenske system, der har fungeret i nogle år, anses af den svenske forbrugerombudsmand for at være særdeles kompliceret at administrere, fordi det er både omkostnings- og tidskrævende at avertere efter og registrere data vedrørende de personer, der ofte kun har små krav. Og den præventive effekt af gruppessøgsmålets indførelse afhænger af dette.

Imidlertid åbner Retsplejerådets forslag - ligesom den norske lov - også op for et opt-out-gruppessøgsmål for ikke individuelt procesbare krav, dvs. dagliglivets småkrav, og det sættes som vilkår, at kravene ikke rejser spørgsmål, som kræver individuel behandling. Det norske Justitsministerium omtaler en sådan løsning som den mest effektive og retfærdige håndhævelse af retsreglerne, fordi alle, som er i samme situation, bliver dækket, også de ressourcetsvage forbrugere, som af forskellige grunde ville være ude af stand til at tilmelde sig søgsmålet.

Hvem kan rejse opt-out sager.

I den norske lov kan både privatpersoner, organisationer, foreninger og offentlige organer rejse gruppessøgsmål. Dette gælder også for gruppessøgsmål, der følger opt-out-systemet - i modsætning til Retsplejerådets forslag, hvor man kun vil give muligheden for gruppessøgsmål til en myndighed. I Norge mener man altså, at det trygt kan overlades også til andre end Forbrugerombudsmanden. Forbrugerrådet er stærkt kritisk over for den snævre tilgang, som Retsplejerådet har foreslået. Ikke fordi vi har mistillid til Forbrugerombudsmanden, men fordi vi finder det urimeligt, at en offentlig myndighed - en enkelt person - der bestrider et offentligt embede, og som er udnævnt af regeringen - skal være den eneste, der kan føre denne type

sager. Om en sag bliver ført, vil derfor afhænge af, om Forbrugerombudsmanden er interesseret i at føre den eller måtte have ressourcer til at føre den.

Angivelse af de personer i et opt-out søgsmål med mange små krav.

Selvom Retsplejerådet kan se, at det er lettere, hvis sagsøger kan nøjes med at angive, at søgsmålet fx omfatter alle de personer, der fra 2003-2005 har betalt et særligt gebyr til et telefirma, mener man, at alle krænkede fra første færd skal kunne identificeres. Det vil klart være prohibitivt allerede i første fase at skulle identificere - måske 20.000 personer, især hvis den erhvervsdrivende ikke vil medvirke. Det må være tilstrækkeligt at gruppen kan identificeres og størrelsen sandsynliggøres. Herudover bør den domstol, der skal behandle sagen, kunne pålægge den erhvervsdrivende at tilvejebringe oplysningerne.

Omkostninger.

Høje omkostninger og risiko for at grupperepræsentanten står alene med disse omkostninger vil lægge gift for gruppesøgsmålets effektivitet. Der er flere måder det kan løses på. I den canadiske provins Quebec, som har ca. samme antal indbyggere som Danmark, har man f.eks. oprettet et fond, der giver støtte til gruppesøgsmål. Fondet vurderer, om søgsmålet er holdbart, så der ikke ydes bistand til chikanøse søgsmål. En anden måde kunne være at give fri proces til gruppesøgsmål - især vedrørende ikke-procesbare krav. Denne problematik bør løses i forbindelse med lovforslagets fremsættelse.

Med venlig hilsen

Villy Dyhr
Chef for Politisk Afdeling

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
13 MRS. 2006

8. marts 2006

Dir. tlf.
+45 45 27 07 20

Dir. fax
+45 45 27 09 88

E-mail
pan@fdm.dk

Ref.
PAN/smv

Høring angående betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål, m.v.)

I anledning af Justitsministeriets høring om Retsplejerådets betænkning om gruppesøgsmål har Forenede Danske Motorejere følgende bemærkninger:

FDM deler Retsplejerådets opfattelse af, at der i dansk retspleje er et behov for at kunne anlægge gruppesøgsmål. Samtidig er det glædeligt, at man fra Retsplejerådets side har fremlagt et godt og gennemarbejdet forslag.

Det er FDMs opfattelse, at der inden for bilbranchen er et behov for at kunne iværksætte gruppesøgsmål, eksempelvis når en bestemt bilmodel sælges og markedsføres til et stort antal forbrugere.

Forenede Danske Motorejere kan derfor i det hele tilslutte sig Retsplejerådets forslag til gruppesøgsmål. Dog bemærkes det, at FDM mener, at det i de tilfælde, hvor man anvender frameldingsmodellen ikke bør være en betingelse for søgsmålet, at der fremlægges bilag med alle berørte personers navne og adresser.

Med venlig hilsen

Povl Peter Andersen
Advokat (L)

Juridisk og teknisk rådgivning

Firskovvej 32
Postboks 500
2800 Kgs. Lyngby

Tlf. 70 13 30 40
Fax +45 45 27 09 93

CVR nr. 10 37 67 18

fan@fdm.dk
www.fdm.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
21 FEB. 2006

Att.: Birgitte Grønberg Juul

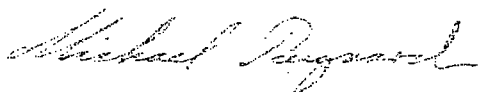
20. februar 2006

Høring vedrørende betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV
(gruppesøgsmål mv.) fra Retsplejerådet

Tak for muligheden for at kommentere betænkningen.

FRR har på det foreliggende grundlag pt. ingen kommentarer til betænkningen.

Med venlig hilsen

Michael Rugaard
afdelingschef

740-125

Foreningen af Statsamtmænd

Den 2. marts 2006

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved skrivelse af 19. december 2005 (Proceskontoret j.nr. 2005-740-0125) har Justitsministeriet anmodet om Foreningen af Statsamtmænds bemærkninger til Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje (gruppesøgsmål mv.).

I den anledning skal det herved meddeles, at foreningen ikke har bemærkninger til betænkningen.

Med venlig hilsen

Torben Sørensen

Foreningen af Statsamtsjurister

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

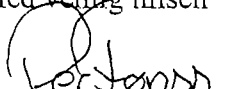
Jmt. Mdt.
- 7 MRS. 2006

København, den 6. marts 2006

Som repræsentant for Foreningen af Statsamtsjurister i Retsplejerådets følgegruppe har modtaget Justitsministeriets brev af 19. december 2005 – sagsnr. 2005-740-0125 – med anmodning om en udtalelse til betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Foreningen har med interesse gennemgået den fremsendte betænkning og skal i den anledning meddele, at foreningen ikke har nogen bemærkninger til denne.

Med venlig hilsen

Per Fønss

v/fuldmægtig Per Fønss, Statsamtet København, Hejrevej 43, 2400 København NV.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8 · 1306 København K · Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 · e-mail: fsr@fsr.dk · Internet: www.fsr.dk

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Lovafdelingen
Att.: Per Fiig
Slotsholmsgade 10
Langelinie Allé 17
1216 København K

27. februar 2006
pri/nea (hørsvar:H01806)

Høring over betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.) fra Retsplejerådet

Justitsministeriet har ved brev af 19. december 2005 fremsendt ovennævnte betænkning med anmodning om bemærkninger.

En indførelse af regler om gruppesøgsmål i dansk ret, skal ses i sammenhæng med Økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen stramning af konkurrenceloven, hvor formålet blandt andet er en lettere adgang til bekæmpelse af ulovlige karteller, og samtidigt skabe mere konkurrence i både den private og offentlige sektor.

Foreningen har gennemgået materialet, og skal på den baggrund udtale, at foreningen støtter Retsplejerådets forslag om en indførelse af regler i dansk ret om gruppesøgsmål.

Gruppesøgsmål skal gøre det lettere at rejse erstatningssager i de ofte komplicerede konkurrencesager og sikre en mere effektiv domstolsbehandling. Som reglerne er i dag, undlader mange forbrugere og små virksomheder at lægge sag an enkeltvis, idet de ikke finder, at det kan betale sig.

Endvidere finder foreningen den foreslåede tilmeldingsmodel hensigtsmæssig som en afbalanceret løsning, der tager passende hensyn til såvel forbrugere, erhvervsliv samt det offentlige.

Herudover har foreningen ikke fundet anledning til at fremsætte yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Niels Ebbe Andersen
Fagdirektør

Pernille Riisgaard
Fagkonsulent

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.

27 FEB. 2006

Vores ref. JTV/kfo

Journalnr. 1.3.4.1-030

Deres ref.

Dato 24.02.2006

Retsplejerådets betænkning nr. 1468 om gruppesøgsmål m.v.

Med henvisning til ministeriets brev af 19. december 2005 fremsendes hermed F&P's bemærkninger til Retsplejerådets fjerde betænkning om gruppesøgsmål m.v.:

F&P skal overordnet udtrykke sin modstand mod Retsplejerådets forslag om indførelse af gruppesøgsmål i dansk ret. Det er F&P's holdning, at grundlaget for forslaget forekommer yderst spinkelt, at der ikke er påvist et behov for en så væsentlig ændring, som den, der lægges op til, samt at forslaget vil være forbundet med væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder. Derudover skal F&P beklage, at F&P ikke i højere grad er blevet inddraget med hensyn til en drøftelse af retshjælpforsikringens rolle. Med sin nuværende udformning er forsikringen ikke anvendelig på det foreslåede system. Jf. i det hele nedenfor.

Grundlaget for Retsplejerådets forslag

Som grundlag for Retsplejerådets forslag henvises til udenlandske erfaringer. F&P er her helt enig med Retsplejerådet i, at de amerikanske erfaringer - som følge af bl.a. forskellene i landenes størrelse og materielle erstatningsregler - ikke kan bruges til meget. Tilbage står så referencen til Sverige, der som det eneste land i Europa har egentlige gruppesøgsmål. Her har de (mere begrænsede) regler om gruppesøgsmål efter det oplyste ikke ført til mange gruppesøgsmål. (For så vidt oplysninger om de svenske erfaringer kan i øvrigt henvises til artikler i Nordisk Försäkringstidskrift nr. 2 og 3 fra 2005)

Der foreligger med andre ord ikke et erfaringsgrundlag, der på nogen måde dokumenterer, at indførelse af gruppesøgsmål i et retssystem som det danske vil medføre væsentlige forbedringer for brugerne - de svenske erfaringer viser tværtimod nærmest det modsatte.

Behovet for indførelse af gruppesøgsmål

I betænkningen behandles spørgsmålet, om der er mange tilfælde af ensartede krav, der vil kunne behandles under et gruppesøgsmål. Herefter redegøres der for en række konkrete (og endnu flere abstrakte) eksempler på sådanne sager. Afsnittet kan imidlertid ikke ses løsrivet fra de efterfølgende 2 afsnit, der behandler henholdsvis spørgsmålet om, i hvilket omfang gruppesøgsmål vil give mulighed for en bedre behandling af sådanne ensartede krav, samt om

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Erhvervsorganisation
for forsikringselskaber
og pensionskasser

Forsikringens Hus
Amaliegade 10
1256 København K

Tlf. 3343 5500
Fax 3343 5501

fp@ForsikringensHus.dk
www.ForsikringensHus.dk

2005 NR. 740 - 0125

13.11.05 47

en kommende adgang til gruppesøgsmål vil bevirke, at krav, der i dag opgives, bliver gennemført.

For så vidt angår det første spørgsmål, er det i selve betænkningen (side 219) fremhævet, at regler om gruppesøgsmål efter Retsplejerådets opfattelse ikke kan forventes at give en væsentlig bedre mulighed for behandling af et større antal ensartede krav, end de gældende om kumulation giver mulighed for. Heller ikke i relation til de eksisterende muligheder for at føre prøvesager findes indførelsen af regler om gruppesøgsmål at føre til effektiviseringer af betydning i forhold til en hensigtsmæssig udnyttelse af allerede gældende regler. Og endelig bemærkes det, at det i øvrigt ikke er muligt mere præcist at skønne over, hvor mange sager, som i dag opgives, men som kan forventes gennemført, hvis der indføres regler om gruppesøgsmål.

Betænkningen afholder sig med andre ord fra nærmere at underbygge behovet for gruppesøgsmål, men det formodes, at de nye regler vil hjælpe de parter, der i dag - hovedsageligt på grund af kravets størrelse - ikke har "vilje" til udnytte de eksisterende muligheder. Efter F&P's opfattelse er dette et noget tyndt grundlag at foreslå en så markant ændring af de grundlæggende retsplejeregler.

F&P stiller sig i øvrigt noget uforstående over for, hvad det er for sager, hvor parterne ikke har "vilje" til at gennemføre en domstolsbehandling. På forbrugerområdet er der som bekendt - i form af klagenævn m.v. - allerede etableret et fintmasket system, der sikrer brugerne en nem og billig adgang til at få ^{udbehandlet} behandlet deres sager - også dem af mindre økonomisk værdi. Derudover er der nu også fremsat lovforslag om gennemførelse af en småsagsproces, der netop har som mål at etablere en lettilgængelig domstolsbehandling for sager af mindre økonomisk værdi. Der er med andre ord allerede etableret (eller ved at blive etableret) et system, der imødekommer behovet hos de parter, hvor "viljen" til at gennemføre en klagebehandling som følge af kravets størrelse er begrænset.

Som nævnt synes målet for gruppesøgsmålet hovedsageligt at være sager af meget begrænset økonomisk værdi for de enkelte gruppe medlemmer. Frem for at sikre de enkelte parter retsstilling synes formålet med de nye muligheder for gruppesøgsmål i højere grad være af adfærdsregulerende karakter i forhold til erhvervsdrivende m.v., som overtræder materiel lovgivning. Dette mål er i sig selv anerkendelsesværdigt, men når dette står alene, finder F&P, at det mere hensigtsmæssigt bør varetages ved almindelig myndighedsudøvelse i form af tilsyn, sanktioner m.v.

Sammenfattende er det altså F&P's opfattelse, at indførelsen af gruppesøgsmål ikke vil styrke parternes retsstilling i forhold til de systemer, der allerede er etableret i form af klagenævn, prøvesagsmuligheder, kumulation og nu altså også adgangen til en forenklet domstolsbehandling under småsagsprocessen. Heller ikke som adfærdsregeringsinstrument er der behov for en sådan ordning.

Retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved forslaget om gruppesøgsmål.

Efter F&P's opfattelse bryder forslaget om gruppesøgsmål med grundlæggende principper og traditioner i dansk retspleje, herunder princippet om, at de enkelte krav - i bevismæssig hen-

seende m.v. - behandles individuelt. Det forudsættes i betænkningen, at gruppessøgsmål alene vil finde anvendelse på ensartede krav. Der er dog ikke fastsat nærmere kriterier for, hvad der forstås ved ensartede krav udover, at det vil være af betydning, om kravene udspringer af samme faktiske omstændigheder, og de har samme retlige grundlag.

Gruppessøgsmål vil formentligt typisk involvere en eller anden form for erstatningskrav fra sagsøgernes side. Den økonomiske opgørelse vil i sådanne sager normalt skulle foretages på baggrund af en individuel vurdering. I hovedparten af erstatningssagerne vil det derfor formentligt alene være erstatningsgrundlaget, der vil kunne være genstand for gruppessøgsmål, og de involverede parter må så efterfølgende gøre deres konkrete krav gældende. Der synes hermed ikke at være vundet meget i forhold til det eksisterende system, og forslaget vil under alle omstændigheder ikke hjælpe de brugere, der ikke har "vilje" til at gennemføre proces, og som ellers var målet for de ønskede ændringer.

Også i sager, hvor der ikke skal foretages en individuel erstatningsopgørelse, og hvor kravene for så vidt udspringer af samme faktiske og retlige grundlag, er forudsætningen om ensartethed ikke så enkel, som der lægges op til. Det vil således ofte være relevant at inddrage andre individuelle forhold, herunder f.eks. spørgsmål om egen skyld, passivitet, forældelse, god tro m.v. Alt andet lige vil regler om gruppessøgsmål vanskeliggøre mulighederne for at inddrage disse elementer i domstolsbehandlingen.

Med forslaget om gruppessøgsmål vil sagsøgte retstilling med andre ord være svækket. Sagsøgte vil stå over for en mere eller mindre ukendt kreds af sagsøgere, hvor erstatningskravet ikke lader sig fastsætte på forhånd, og hvor individuelle forhold afskæres fra processen. Dette vil ikke bare svække kvaliteten i domstolsbehandlingen, men vil også kunne placere sagsøger i en usikker økonomisk og imagemæssig situation. I forhold til omverdenen (investorer m.v.) vil dette kunne være fatalt for en virksomhed, der i givet fald vil kunne presses til indgå forlig m.v. også i sager, hvor de bagvedliggende individuelle krav er ikke berettigede.

Det skal fremhæves, at ovennævnte indvendinger gør sig gældende i forhold til det samlede forslag om gruppessøgsmål. De fremhævede betæneligheder bliver imidlertid yderligere forstærket i det omfang, at gruppessøgsmålet baserer sig på den såkaldte frameldingsmodel, hvor der ikke engang i løbet af processen skabes et overblik over, hvem der er parter, kravets størrelse m.v. F&P skal derfor særligt udtrykke sin modstand mod forslaget om, at retten kan bestemme, at gruppessøgsmålet skal omfatte de gruppemedlemmer, der ikke har frameldt sig gruppessøgsmålet. F&P finder således ikke, at det forhold, at grupperepræsentanten her vil være en offentlig myndighed (forbrugerombudsmanden) på nogen måde dæmper op for de problemer, man som sagsøgte part står i, når man ikke har mulighed for at danne sig et overblik over, hvilke parter der er inddraget i sagen, sagsgenstandens værdi m.v.

Retshjælpforsikring

Det er flere steder i betænkningen lagt til grund, at gruppemedlemmerne vil kunne opnå dækning fra deres eventuelle retshjælpforsikring. Det fremgår således bl.a., at gruppemedlemmerne bør være fritaget for at stille sikkerhed for sagsomkostninger i det omfang, at de er dækket af en retshjælpforsikring.

Som retshjælpsforsikringen i dag er udformet, vil den samlede forsikringsdækning i kumulede sager samt i sager med flere retligt interesserede kunne forhøjes afhængigt af antallet af sikrede. Forhøjelsen er imidlertid betinget af, at der er kendskab til de enkelte sikrede og deres respektive forsikringselskaber, og at disse selskaber i øvrigt har haft mulighed for at give tilsagn om forsikringsdækning. Den samlede forhøjelse er endvidere betinget af, at erstatningsudgiften kan fordeles på de involverede selskaber.

På den måde, som gruppesøgsmålet her er afgrænset, vil disse krav ikke være opfyldt. F.eks. vil der ikke ske en ligelig fordeling af sagsomkostningerne på de enkelte sikrede, der alene hæfter med sikkerhedsstillelsen. Som ordningen er udformet, vil parterne med andre ord i forsikringsmæssig henseende være bedre stillet ved at føre sagen som kumuleret sag frem for som gruppesøgsmål.

F&P har i øvrigt ikke været nærmere inddraget med henblik på en drøftelse af de forsikringsmæssige aspekter på dette punkt. Da spørgsmål om forsikringsdækning har væsentlig betydning for parternes retsstilling, herunder parternes muligheder for at føre en domstolsproces, skal vi meget beklage, at dette ikke er sket.

Med venlig hilsen

Claus Tønnesen

Bispebjerg Højret

Jakob Thyssen Valerius
/Jakob Thyssen Valerius

Jmt. Mdt.

13 FEB 2006

Funktionærernes og
Tjenestemændenes
Fællesråd

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Akt.nr. 20.

10.02.2006

13635-2
NIMO/jesc

Att.: Lovafdelingen

**Høringssvar over Justitsministeriets betænkning nr.
468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppe-
søgsmål m.v.) afgivet af Retsplejerådet**

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) har den 19. december 2005 modtaget Retsplejerådets betænkning om reform af den civile retspleje i høring.

Det er FTF's opfattelse, at flere forhold taler for en indførelse af regler om gruppesøgsmål. FTF imødeser derfor, Justitsministerens bebudede lovforslag på området og har i øvrigt ikke yderligere bemærkninger på nuværende tidspunkt.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

740-125

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740-0125

Niels Hemningsens Gade 12
Postboks 1159
1010 København K
Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80
E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Birgitte Grønberg Juul

Dato: 1. marts 2006
Deres ref: 2005-740-0125
Vores ref.: 570 KAO/HER/amj

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7011 1200
F +45 7011 1201
E htsi@hts.dk
I www.hts.dk

Høring over betænkning fra Retsplejerådet i form af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.)

HTSI (HTS Interesseorganisationen) er blevet anmodet om at kommentere Retsplejerådets betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.)

Retsplejerådet anbefaler i betænkningen, at der indføres et nyt institut i dansk retspleje – gruppesøgsmål, hvorefter ensartede krav, der fremsættes på vegne af flere personer, kan behandles under samme sag.

Det er HTSI's klare holdning, at der ikke er behov for et sådant retsinstitut i Danmark.

Det er i den forbindelse HTSI's opfattelse, at de nuværende muligheder for kumulation fuldt tilstrækkeligt og effektivt håndterer tvister om et større antal ensartede krav.

Det er HTSI's opfattelse, at de foreslåede regler om gruppesøgsmål, ikke som Retsplejerådet antager, vil være ressourcemæssig og administrativt besparende, men tværtimod skaber risiko for unødige processer med en inddragelse af borgere og virksomheder i sager af et muligvis tvivlsomt indhold.

De foreslåede regler har et ikke ubetydeligt element af privat retshåndhævelse, der burde være det danske retssystem fremmed.

Selvom Retsplejerådets forslag indebærer, at domstolene skal skønne over, at et gruppesøgsmål skal være den bedste måde at behandle disse ensartede krav på, eliminerer denne domstolskontrol ikke det faktum, at gruppesøgsmål indebærer, at en enkelt person, virksomhed eller offentlig myndighed har mulighed for at anlægge et gruppesøgsmål og derved

rejse et beløbsmæssigt vanskeligt opgørligt krav mod den sagsøgte m. d. et gruppesøgsmål og lade sig udpege som grupperepræsentant.

Selvom Retsplejerådets lovforslag indeholder bestemmelser om udpegning af en for gruppen repræsentativ repræsentant og at retten kan pålægge grupperepræsentanten at stille sikkerhed for de sagsomkostninger, der måtte blive pålagt, hvis sagen tabes, vil alene anlægget af et gruppesøgsmål mod en erhvervsvirksomhed have betydelige skadevirkninger.

Disse skadevirkninger vil ikke kunne dækkes af de sagsomkostninger, der måtte blive pålagt grupperepræsentanten at betale til erhvervsvirksomheden, hvis sagen gennemføres til frifindelse af sagsøgtes erhvervsvirksomhed.

Efter almindelige regnskabsregler skal der foretages hensættelser af en størrelsesorden, der på den ene side er uvis og muligt helt unødvendig.

Ligeledes vil erhvervsvirksomhedens omkostninger til repræsentation under retssagen langt fra blive dækket af de sagsomkostninger, og erhvervsvirksomheden måtte opnå ved en frifindelse.

Ligeledes vil alene det forhold, at der rejses gruppesøgsmål kunne have betydelig negativ indflydelse på en erhvervsvirksomheds markedspolition, finansielle position og kursdannelsen på dens eventuelt børsnoterede aktier.

Et gruppesøgsmål vil have de beskrevne skadevirkninger for en erhvervsvirksomhed både ved den foreslåede tilmeldingsmodel og især ved den foreslåede frameldingsmodel, hvorefter en af retten udpeget offentlig myndighed kan gennemføre et gruppesøgsmål med virkning for alle, der ikke positivt framelder sig.

Et til dom gennemførte gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen kan have en række helt uoverskuelige konsekvenser for domfældte, som Retsplejerrådet ikke ses at have overvejet eller i øvrigt afdækket.

Retsplejerrådet har anset frameldingsmodellen som velegnet for en række mindre krav, som typisk forbrugere kan have.

F.eks. ses der ikke at være taget stilling til, hvorledes de pågældende forbrugere efter domsfældelse af den pågældende erhvervsvirksomhed skal dokumentere deres krav overfor domfældte erhvervsvirksomhed. Ligeledes påføres domfældte erhvervsvirksomhed betydelige administrative omkostninger at behandle de enkelte krav de pågældende forbrugere måtte anmelde.

Domfældte erhvervsvirksomhed vil ved den beskrevne situation reelt være i den situation, at den meget vanskeligt kan opfylde dommen.

HTSi

Børsen

DK-1217 København K

Danish Chamber

of Commerce

T +45 7011 1200

F +45 7011 1201

E htsi@htsi.dk

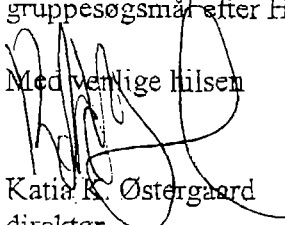
I www.htsi.dk

Dette forhold vil give en fortsat negativ indflydelse på den pågældende erhvervsvirksomheds markedspostion, finansielle position og kursdannelse på dens eventuelt børsnoterede aktier og risiko for en fortsat offentlig eksponering.

Den foreslåede regel om gruppesøgsmål efter fravalgsmodellen påfører således erhvervsvirksomheden yderligere skade af såvel økonomisk men også indirekte af pønål karakter.

På baggrund af ovenstående bør Retsplejerådets forslag om indførelse af gruppesøgsmål efter HTSI's opfattelse ikke fremmes.

Med venlige hilsen

Katia K. Østergaard
direktør

Heino Rising
advokat (H)

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7011 1200
F +45 7011 1201
E htsi@ht.dk
I www.hts.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. Mdt.
15 FEB. 2006

STRANDGADE 56 · 1401 KØBENHAVN K
TLF. 32 69 88 88
FAX 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

Att.: Birgitte Grønberg Juul

DATE 13. feb. 2006
J.NR.
540.30/10694

Akt.nr. 19.

**Vedrørende høring over Retsplejerådets betænkning om gruppesøgsmål,
Deres j.nr.: 2005-740-0125**

Institut for Menneskerettigheder modtog den 20. december 2005 Justitsministeriets anmodning om evt. bemærkninger til et lovforslag om indførelse af gruppesøgsmål i ovennævnte betænkning.

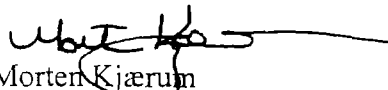
Instituttet er som udgangspunkt positiv overfor en indførelse af muligheden for at anlægge gruppesøgsmål.

I medfør af lovforslagets § 254b, stk. 1, nr. 6 er det et krav for at gennemføre et gruppesøgsmål, at gruppe medlemmerne kan identificeres. Der ses dog hverken i loven eller bemærkningerne hertil nogen præcisering af, på hvilket tidspunkt denne identifikation skal finde sted ved gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen.

Instituttet kan tilslutte sig Retsplejerådets betragtning om, at retten vil have et bedre grundlag for at træffe en materielt rigtig afgørelse og for at udmåle rimelige sagsomkostninger, når retten inden sagens afgørelse ved hvor mange og hvem, der vil være omfattet af dommens bindende virkning, jf. betænkningen s. 235. Dette skal ses i sammenhæng med, at en identifikation inden sagens afgørelse er bedst overensstemmende med parternes mulighed for at disponere over sagen samt hensynet til sagsøgtets behov for forudberegnelighed, som anført af Retsplejerådet i betænkningen s. 238.

Instituttet har ikke i øvrigt nogen bemærkninger af menneskeretlig art.

Med venlig hilsen

Morten Kjærum
Direktør

Justitsministeriet
Lovafdelingen
2005 NR. 740-0125.

Akt.nr. 15.

Københavns Retshjælp
Stormgade 20, 1. sal • 1555 København V

København V, den 26. januar 2006

Kontortid: Mandag - Torsdag 19.00-21.00
Fredag 19.00-20.00
Lørdag lukket

Telefon: 33 11 06 78 i kontortiden
Girokonto: 6 47 08 90

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Journal nr. KCKC - 29671

Bedes anført ved skriftlig besvarelse

Jmt. Mdt.

27 JAN. 2006

Vedr.: Deres journalnr. 2005-740-0125 Betænkning nr. 1468 / 2005

Med henvisning til Justitsministeriets skrivelse af 19. december 2005, hvormed fulgte ovennævnte betænkning, skal Retshjælpen udtale, at Retshjælpen kan støtte indførelse af adgang til gruppesøgsmål i dansk ret.

Den konkrete udformning af de i betænkningen indeholdte lovforslag, giver ikke Retshjælpen anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Københavns Retshjælp

Henrik Bitsch

Kontorchef

740-125

Justitsministeriet
Lovafdelingen

2005 NR. 740-0125

LANDBRUGSRAADET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Hanne Aagaard: jm@jm.dk

16. marts 2006
AGH/MJO
Tlf 33394510
Fax 33394515
agh@landbrug.dk

Høring af betænkning om gruppesøgsmål

Landbrugsraadet tillader sig uopfordret at fremsende nedenstående generelle bemærkninger til betænkningen om gruppesøgsmål, og skal samtidig anmode om at få det kommende lovforslag om gruppesøgsmålsregler fremsendt til høring.

Manglende behov

På baggrund af de i betænkningen refererede oplysninger og diskussioner i udvalget, er det Landbrugsraadets vurdering, at det reelle behov for gruppesøgsmålsregler er minimal, idet hverken konkrete forventninger eller aktuelle problemstillinger, som gruppesøgsmålsregler forventes at kunne imødekomme, fremgår med stor tydelighed af betænkningen.

Således finder Landbrugsraadet, at en række faktorer taler for, at der ikke findes et behov for gruppesøgsmålsregler i Danmark, bl.a. at der allerede findes gruppesøgsmålsregler i markedsføringsloven, som ikke benyttes, at der allerede findes regler for sammenlægning af søgsmål, ligesom der tilsyneladende kun er kendskab til ganske få sager, som er opgivet indbragt for domstolene.

Retssikkerhedsmæssige bekymringer

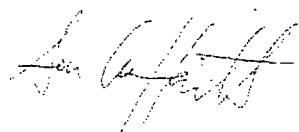
Endelig finder Landbrugsraadet, at gruppesøgsmålsregler vil rejse en række retssikkerhedsmæssige spørgsmål og risici – både for forbrugere og virksomheder – som Justitsministeren bør overveje grundigt. Bl.a. forekommer det umuligt for virksomheder at kunne identificere sagsøgere samt kunne udbetale erstatning, endvidere vil det være vanskeligt for forsvaret at kunne gennemføre og dokumentere egen skyld og passivitetsbetragtninger. Landbrugsraadet skal derfor kraftigt opfordre til at den omtalte opt-in model ikke anvendes som en del af gruppesøgsmålsregler.

Udpegning af grupperepræsentant

Det fremgår af betænkningen, at Retsplejerådet foreslår Forbrugerombudsmanden udpeget som grupperepræsentant. Det er Landbrugsraadet vurdering, at i visse typer sager vil Forbrugerombudsmanden formentlig være egnet som grupperepræsentant, men finder det afgørende, at Justitsministeren sikrer en anden grupperepræsentant til at varetage erhvervsdrivendes fælles søgsmål. Der findes en lang række komplekse juridiske områder hvorom Forbrugerombudsmanden naturligt ikke har indblik eller kompetence i, ligesom Landbrugsraadet finder det principielt er forkert og bekymrende at lade Forbrugerombudsmanden repræsentere erhvervsdrivende.

Landbrugsraadet kan på den baggrund generelt set ikke støtte en indførelse af gruppesøgsmålsregler. I overensstemmelse med en række andre organisationers anbefalinger vurderer Landbrugsraadet, at det vil være mere gavnligt og anvendeligt såfremt de eksisterende klage- og ankenævn blev forbedret og udbygget.

Med venlig hilsen
Landbrugsraadet

Anne Grete Hartwell
Erhvervspolitisk konsulent
Andels- & Erhvervs vilkår

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.
1 MRS. 2006

Den 28. februar 2006

Høring over betænkning nr. 1468/2005 fra Retsplejerådet

Justitsministeriet har ved skrivelse af 19. december 2005 anmodet 3F, HK og LO om en udtalelse om betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål mv.) I den anledning skal de 3 organisationer anføre følgende:

Som det fremgår af betænkningen, side 337 ff, har vi i egenskab af medlem af Retsplejerådets følgegruppe tidligere udtalt os om gruppesøgsmål. Af betydning for nærværende høring skal her citeres fra den del af udtalelsen, der er gengivet side 338:

"Efter LO's opfattelse indeholder en hensigtsmæssig procesaftale fire elementer: afkald på passivitetsindsigelse, afkald på forældelsesindsigelse, tilsagn om at ville være bundet af resultatet i en bestemt verserende sag og tilsagn om forrentning af det eventuelle krav.

LO er uenig i, at processuelle grunde ikke i sig selv kan begrunde et forslag om at indføre regler om gruppesøgsmål i Danmark. Hvis tilfredsstillende procesaftaler ikke kan indgås, taler procesøkonomiske hensyn for indførelse af regler om gruppesøgsmål.

Med hensyn til den nærmere udformning af regler om gruppesøgsmål må det være en afgørende forudsætning, at der sikres de gruppemedlemmer, der uden at være part i en sag omfattes af en doms retskraft, indflydelse på processen, såfremt de måtte ønske det.

Det synes endvidere nødvendigt, at der foretages en udvælgelse af den af flere mulige sager, der er bedst egnet til at danne grundlag for en afgørelse af et givent spørgsmål. Ved denne udvælgelse må der også ses på partsinteressens styrke (repræsentativitet) i forhold til andre mulige parter.

LO forudsætter, at et eventuelt forslag om gruppesøgsmål ikke får betydning for sager, som i medfør af lov om Arbejdsretten anlægges af eller mod en organisation."

Vi konstaterer, at Retsplejerådets forslag ikke omfatter det fagretlige system med Arbejdsretten og de faglige voldgiftsretter.

Der henvises herved til betænkning nr. 1468/2005, side 216, hvor det anføres:

"(Retsplejerådets overvejelser angår sådanne sager ved de almindelige domstole. Retsplejerådet behandler ikke spørgsmål i relation til det arbejdsretlige system, herunder faglig voldgift.)"

Som tidligere nævnt ser vi et særligt behov for gruppesøgsmål, hvor der ikke kan indgås en tilfredsstillende procesaftale, og man derfor tvinges til at anlægge sager, der ofte alligevel bliver udsat på afgørelse af en tidligere anlagt sag. Retsplejerådet behandler dette spørgsmål i betænkningen, side 190 f.

Dette problem løses ikke ved at give mulighed for at ensartede krav kan fremsættes på vegne af flere personer. Det løses derimod ved at tillade, at ensartede krav fremsættes mod flere personer. Er fx ensartede sager opstået i relation til flere lønmodtagere ansat hos samme arbejdsgiver, vil der ikke være vanskeligheder med at indgå en procesaftale. Den pågældende arbejdsgiver vil jo nemlig have en åbenbar interesse heri. Det samme er desværre ikke tilfældet ved ensartede sager imod flere hinanden uafhængige arbejdsgivere.

Vi kan på denne baggrund ikke tilslutte os synspunkterne i betænkningen, side 243f, hvorefter behovet for gruppesøgsmål skulle være størst i de tilfælde, hvor ensartede krav fremsættes på vegne af flere personer.

Efter § 254c, stk. 1, 2. pkt., skal grupperepræsentanten udpeges af retten. Som angivet tidligere, er det vores opfattelse, at der ved udpegningen må lægges afgørende vægt på det enkelte gruppemedlems repræsentativitet i forhold til andre gruppemedlemmer ved udpegningen af grupperepræsentant. Imidlertid indeholder betænkningens bemærkninger til bestemmelsen, jf. side 285 f, intet herom. Det er yderligere her væsentligt, at grupperepræsentanten først udpeges, når tilmeldingsfristen efter forslaget § 254e, stk. 6, er udløbet, således at alle tilmeldte repræsentanter kan komme i betragtning ved udpegningen af grupperepræsentant.

Udpegningen af den rette grupperepræsentant er helt afgørende for interessen for at være gruppemedlem. Det bemærkes herved, at afsættelse af en grupperepræsentant kræver en anmodning fra mindst halvdelen af de gruppemedlemmer, der har tilmeldt sig gruppesøgsmålet, jf. forslaget til § 254e, stk. 3. Hertil kommer, at det efter bestemmelsens stk. 4, 2. pkt., kun er retten, der kan ændre rammen. Som det fremgår af bemærkningerne hertil i betænkningen, side 295, er der ikke nogen fri adgang til at udtræde som gruppemedlem, og selv som part føre sagen for vedkommendes eget krav.

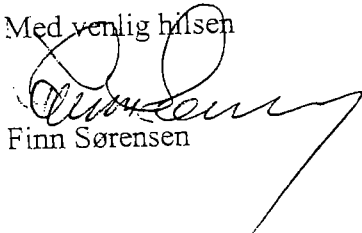
Det er vores opfattelse, at der bør være en normering i bestemmelsen i § 254c, stk. 1, om hvem der kan udpeges som grupperepræsentant herunder om repræsentativitet. Endvidere bør ethvert utilfreds gruppemedlem have ret til på et hvilket som helst tidspunkt under sagens forberedelse at udtræde som gruppemedlem – eventuelt dog med omkostningsmæssige konsekvenser – med henblik på egen sagsførelse.

Af § 254f, stk. 1, fremgår, at alene grupperepræsentanter er part. Konsekvenserne fremgår af betænkningen side 306. Vi finder det helt uhensigtsmæssigt, at ikke alle gruppe-medlemmer, der måtte ønske det – får meddelelse om retsmøder og tilsendt proces-skrifter samt lejlighed til at udtale sig om sagens førelse. Dette gælder specielt, såfremt

der ikke er fri adgang til at udtræde som gruppemedlem. Det bemærkes herved, at grupperepræsentanten meget enkelt ved oprettelse af en "konference" ved mail kan orientere alle, der har ytret interesse herfor.

Det er sammenfattende vores opfattelse, at Retsplejerådets udkast til lovforslag må revideres på en række punkter.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Finn Sørensen', written over the typed name.

Finn Sørensen

REALKREDITRÅDET

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

6. marts 2006
G 400 – tbj

Procesretskontoret

Høring over betænkning 1468/2005 fra Retsplejerådet

Justitsministeriet har sendt ovennævnte betænkning om gruppesøgsmål i høring, med frist for bemærkninger 1. marts 2006. Fristen er efter aftale med Per Fiig udsat til mandag den 6. marts 2006.

Realkreditrådet har ikke gennemgået betænkningen i alle detaljer, men har noteret sig hovedtrækkene i Retsplejerådets gennemgang, ligesom Rådet gennem deltagelse i følgegruppens møder har fulgt med i nogle af de forudgående overvejelser.

Indledningsvis er det betryggende, at det gældende regelsæt er blevet gennemgået med blik på nuværende og fremtidige behov, sådan at det reelt tilkendegives fra Retsplejerådet, at regelsættet egentlig i de store linjer er hensigtsmæssigt indrettet.

I det perspektiv kan det selvsagt undre, at der alligevel findes behov for at indrette nye særlige regler for et befordre et processuelt behov, som i det store hele allerede i dag er tilgode-set. Dog erkendes, at mange flere produkter og ydelser masseproduceres efter ens standarder, og at det skaber behov for, at kunne anskue problemer hermed under eet.

Men i forhold til de konkrete overvejelser gør sig 2 forhold gældende, som påkalder sig opmærksomhed herfra.

Dels lægges der op til, at udgangspunktet er de gældende regler, og at der – dersom gruppesøgsmål kommer på tale – som udgangspunkt bliver tale om en opt-in model, sådan at det kræver initiativ fra gruppesagsøgerens side at etablere et gruppesøgsmål. Dette udgangspunkt finder Realkreditrådet det væsentligt at fastholde, sådan at man kan være sikker på, at deltagerne i gruppesøgsmålene deltager på grundlag af deres egen, aktive beslutning.

Så væsentligste ændring synes at være, at kravene kan kumuleres uden at parterne er enige om det, og uden uoverskuelige omkostningsmæssige konsekvenser for sagsøgerne. Realkreditrådet har ikke indvendinger heroverfor som udgangspunkt, men anbefaler at man i givet fald nøje overvåger, om disse regler får mærkbar virkning på antallet af sager, der anlægges. Efter Realkreditrådets opfattelse må reglerne skulle sigte mod, at få så mange som muligt med i de søgsmål, der kører. Derimod ikke, at sager anlægges, fordi det nu bliver muligt.

Forbrugerombudsmandens rolle er selvsagt interessant, fordi reglerne vil skabe en formaliseret adgang for Forbrugerombudsmandens koordinerede initiativer. Eksempler på, hvordan

Realkreditrådet er medlem af Dansk Forbrugercenter og Dansk Forbrugerombudsmand. Realkreditrådet er medlem af Dansk Forbrugercenter og Dansk Forbrugerombudsmand. Realkreditrådet er medlem af Dansk Forbrugercenter og Dansk Forbrugerombudsmand. Realkreditrådet er medlem af Dansk Forbrugercenter og Dansk Forbrugerombudsmand.

Forbrugerombudsmanden kan tænkes at anvende reglerne i forhold til de gældende kunne have været nyttige.

Om forholdet til de private klagenævn, hvoraf realkrediten driver Realkreditankenævnet, er betænkningen ikke lysende klar, idet der på den ene side tilkendes i betænkningen, at gruppesøgsmålene skal mindske presset på de private klagenævn, hvor gruppesøgsmål skal være et "enkelt, billigt og ikke mindst hurtigt alternativ til nævnsprocessen" (s. 207), samt samle sager op, som ikke falder ind under klagenævnenes kompetence (s. 206).

På den anden side forudsættes formentlig fortsat (uden at det så vidt ses fremføres), at klagenævnbehandlingen af en sag som udgangspunkt forudsættes udtømt/forsøgt førend en sag anlægges ved domstolene.

Nu er klagenævnenes kompetence begrænset, og sager med de omfattede virksomheder kan derfor opstå om forhold, som ikke ses omfattet af nævnskompetencen - "opsamlingsargumentet" er derfor rimeligt nok i denne sammenhæng. Men såfremt det er tanken, at domstolene skal til at konkurrere med de private klagenævn, bør man nøje overveje om det er hensigtsmæssigt, set i lyset af disses smidighed og billighed, samt den store kompetence på det omfattede erhvervsområde og dertil hørende regulering, som er oparbejdet i de private klagenævn.

Realkreditrådet har ikke umiddelbart andre bemærkninger, men tilføjer, at realkreditinstitutterne i meget høj grad netop leverer standardprodukter af betydelig økonomisk værdi i stort volumen til (stort set) alle landets ejendomsbesiddere, uden at institutterne af den grund er frekvente deltagere i processer ved domstolene.

Sagsantallet i det ganske hurtigt arbejdende Realkreditankenævnet er endvidere så lavt, at der ikke er forventninger om, at regler om gruppesøgsmål vil få effekt for realkreditinstitutternes adfærd og virksomhed.

De påtænkte regler kan imidlertid eksponere virksomheder som realkreditinstitutterne for sagsanlæg, hvor sager anlægges for at sondere terrænet for erstatninger, fordi risikoen ved det er blevet reduceret, snarere end fordi der er et materielt belæg for søgsmålet. Det må man følge nøje, så vi ikke langsomt glider over i amerikanske tilstande.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen

Anja Kjær

Fra: Per Fiig
Sendt: 20. februar 2006 10:15
Til: Anja Kjær
Emne: print og jour 2005-740-0125

Akt.nr. 23

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Syddansk Universitets j.nr. 013-2005.

Ved brev af 19. december 2005, sagsnr. 2005-740-0125, er universitetet blevet anmodet om en udtalelse vedrørende betænkning nr. 1468/2005 om reform af den civile retspleje IV (gruppesøgsmål m.v.), der er afgivet af Retsplejerådet.

Syddansk Universitet har ingen bemærkninger.

På rektors vegne

Jørgen Schou
Kontorchef, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1040
Mobil 6011 1040
Fax 6550 1090
E-mail js@adm.sdu.dk
Web <http://intern.sdu.dk/enheder/ledelsessekr/ansatte/js-1040/>

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk

Justitsministeriet
Lovafdelingen **2005 NR. 740-0125**

20-02-2006

Justitsministeriet, Lovafdelingen, Procesretskontoret
Att.: Birgitte Grønberg Juul
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Deres j.nr.: 2005-740-0125

Dato : 28. februar 2006
J.nr. : I-90
Skr. : Birthe Marion Andersen

Jmt. modt.
1 MRS. 2006

VBA j.nr. I-90 – Reform af den civile retspleje IV – Høring over betænkning fra Retsplejerådet – Betænkning 1468/2005

Under henvisning til Justitsministeriets brev af 19. december 2005 skal det meddeles, at betænkning 1468/2005 ikke giver Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Per Helwig

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotholmsgade 10,
1216 København K

Jmt. Mdt.
17 JAN. 2006

JURIDISK INSTITUT

INSTITUTLEDEREN

Kirsten Jakobsen
Afdelingsleder

Dato: 12. januar 2006

Reference: /Kj

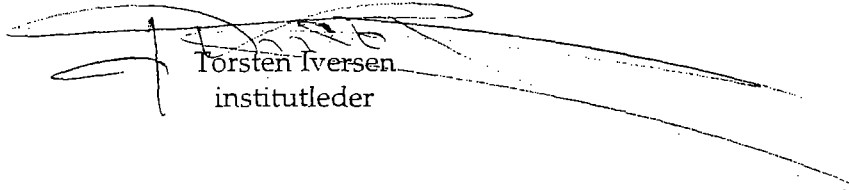
Afsenders CVR-nr.:
41-82-66-14

Direkte tlf: 8942 1377
Direkte fax: 8942 1373
E-post: Kirsten@jura.au.dk

Vedr.: Høring over betænkning fra Retsplejerådet

Under henvisning til brev af 19. december 2005 vedrørende høring over betænkning fra nr. 1468/2005 om reform af den civil retspleje IV (gruppemål mv.), der er afgivet af Retsplejerådet skal Juridisk Institut herved meddele, at instituttet som udgangspunkt ikke afgiver høringssvar i sager, der ikke direkte vedrører universitetet, fordi instituttet ikke har en opfattelse som institution.

Med venlig hilsen

Torsten Iversen
instituttleder

790-125

Juridisk Institut
Aarhus Universitet
Bartholins Allé, bygning 340
8000 Århus C
Tlf: 8942 1111
Fax: 8942 1373
E-post:
juridisk.inst@jura.au.dk
Web: www.jura.au.dk